

VANDELDRAGER

Jaargang 27 - Juni 2011

nummer 98

70 jaar GFPI

Regimentskalender 2011

DATUM	ACTIVITEIT	LOCATIE	BIJZONDERHEDEN
06 jun	Arromanches	Arromanches(FRA)	Herdenking
25 jun	Nationale Veteranendag	Den Haag	
07 jul	Commando overdracht GGJ		
09 jul	Kinderweekend	Geheim	
10 jul	BBQ 17 Painfbat	Oirschot	Congleton
14 jul	ROOV-borrel	Oirschot	Congleton
03 sep	Nationaal Indië monument	Roermond	Herdenking
06 sep	Beringen	België	Herdenking
08 sep	Garde borrel	Den Haag	
15 sep	Regimentsmaaltijd VVOGFPI	Oirschot	
18 sep	Bevrijding + fakkeldefilé	Eindhoven	
20 sep	Prinsjesdag	Den Haag	
20 okt	ROOV-jaarverg en dagactiviteit	Oirschot	
10 nov	Regimentsmaaltijd ROOV		
5 nov	Wolverhampton	Wolverhampton(UK)	Herdenking
22 dec	ROOV-kerstactiviteit		

Uit het nieuwe regimentsboek

De heer Jan Elbers en generaal Hemmes bekijken de vitrine van de soldaat Hemmes bij de opening van de Regimentsverzameling, begin 2000.

INHOUDSOPGAVE

2 Van de redactie

3 Van de regimentscommandant

Van de stichting Brigade en garde

4 In memoriam

Vereniging van Oud Strijders Koninklijke Brigade Prinses Irene

5 Honorary members vosknbp

7 Viering geboortedag vosknbp

4 Koorduitreiking Hedel

11 Waarle vosknbp

12 Boekpresentatie Vrijheid geroepen

13 Wetenswaardigheden vosknbp

Vereniging Veteranen Vredesmissies GFPI

15 Erevelden

16 Nieuws van de vereniging

Vereniging van Indië-bataljons Garderegiment Prinses Irene

18 ALV-vergadering

Regimentsflitsen

19 Regimentsboek

23 Stafcompagnie (embleemwisseling)

24 Het legerboek

Bataljonsnieuws

26 Bloemenhulde

27 Irene te velde

28 ftx gill

30 Koorduitreiking Hedel

33 Draaginsigne gewonden

34 Van Volkswagen naar Porsche

35 Wachten vuursteun

Vierde bataljon GRPI

36 Tabinta deel II

S-Ireentje

39 reunitrio

39 controle adressenbestand

COLOFON

JAARGANG 27, NUMMER 98

De Vaandeldrager verschijnt ieder kwartaal in een oplage van 2.250 exemplaren en wordt verspreid via controlled circulation

HOOFDREDACTIE:

Hans Sonnemans

E hans.sonnemans@zonnet.nl

EINDREDACTIE:

Bianca den Outer

E info@biancadenouter.nl

REDACTIE:

Lkol Henk de Boer

Kapitein Helga van Stratum-Meindertsma

Maj Marcel Latour

REDACTIEADRES:

Redactie De Vaandeldrager

Postbus 33

5688 GZ Oirschot

T 040 - 2665662 en 040 - 2665678

E 17painbat.Vaandeldrager@mindef.nl

VORMGEVING EN DRUK

Drukkerij Gianotten B.V., Tilburg

© COPYRIGHT:

Stichting Brigade en Garde Prinses Irene

UITGAVE:

Drukkerij Gianotten B.V.

Bredaseweg 61, Postbus 9228

5000 HE Tilburg

T 013 - 542 50 50

F 013 - 535 91 75

E info@drukkerijgianotten.nl

FOTOGRAFIE:

Kevin Dieren

Nelleke Swinkels – van der Vorst

Wim ter Horst

17 Painbat

Max Wolff

COVERFOTO:

Het defilé op 14 mei wordt afgenomen door de heer Harry Vleeming, genm bd Rudi Hemmes, Zijne Hoogheid Prins Jaime en regimentscommandant Lkol der Fus Hemk de Boer.

WEBSITE:

www.fuseliers.nl en

www.prinsesirenebrigade.nl

VAN DE REDACTIE

DOOR HANS SONNEMANS, HOOFDREDACTEUR.

De redactie heeft weer een Vaandeldrager kunnen maken met meer dan voldoende kopij. Natuurlijk blikken we uitgebreid terug op de viering van het 70-jarig bestaan van ons Garderegiment Fuseliers Prinses Irene op 14 mei jl.

Het was een mooie dag met een zeer hoog reüniegehalte. Jonge Fuseliers en veteranen kwamen hierbij weer letterlijk samen; het is en blijft de kracht van ons regiment. Namens onze naamgeefster Prinses Irene was haar zoon Zijne Koninklijke Hoogheid Prins Jaime de Bourbon de Parme als eregast aanwezig.

Bijzonder was de herdenking van de gevallen van het Garderegiment Fuseliers. Alle 146 namen werden uitgesproken door regimentscommandant Lkol der Fus Henk de Boer, na een inleiding door aalmoezenier Marco Spies. Daarna legde hij zelf een krans namens het regiment en assisteerde de delegaties van de verenigingen bij het leggen van hun krans. Een mooie en plechtige symboliek.

Gelukkig zijn er sinds Nieuw Guinea in 1962 geen nieuwe namen aan de lijst van gevallen toegevoegd. Wel zijn er de gewonden. Jonge mensen die door de gevechtshandelingen in Afghanistan levenslang de gevolgen hiervan meedragen. Hun toekomst is hierdoor blijvend veranderd. Zij verdienen de aandacht, erkenning, waardering en respect van ons regiment en dat krijgen ze, ook bij deze 70-jaar viering.

Alle aanwezigen kregen op 14 mei een jubileumnummer van de Vaandeldrager uitgereikt, het programmablade voor die dag. Een zeer bijzonder nummer, met een bijdrage van onze naamgeefster, van burgemeesters van vaandelgemeentes en voorzitters van de diverse verenigingen. Gastredacteur van deze Vaandeldrager was Nelleke Swinkels: ze was weer even terug. De bijzondere uitgave werd mede mogelijk gemaakt door onze drukkerij Gianotten in Tilburg.

Deze Vaandeldrager wordt weer gemaakt door het gebruikelijke redactieteam. Een blad dat weer getuigt van een 70-jarig maar springlevend en vitaal Garderegiment Fuseliers Prinses Irene. Een regiment om trots op te zijn!

PS: Oud-regimentskapitein Benjamin Hoeberichts had 14 mei een uitstekende reden om NIET aanwezig te zijn. Zijn Monique en hij werden die dag namelijk de trotse ouders van Quinten!

VAN DE REGIMENTSCOMMANDANT

TEKST: HENK DE BOER, LUITENANT-KOLONEL DER FUSELIERS, REGIMENTSCOMMANDANT

Regimentsgenoten,

Terwijl ik dit voorwoord schrijf is het inmiddels een week geleden dat we elkaar mochten ontmoeten tijdens onze 70-jarige herdenking en reünie op 14 mei. En wat een mooie dag hebben we er met z'n allen van gemaakt! Een heel groot compliment voor iedereen die hieraan heeft bijgedragen zowel in de voorbereiding, uitvoering als afwikkeling! Maar ook zeker voor alle oud-strijders en veteranen die, meestal samen hun echtgenote of familielid, de tocht naar Oirschot hebben ondernomen ter verhoging van de feestvreugde. Ik heb gezien dat oprechte emotie, herkenning, plezier en hechte kameraadschap op diverse momenten de revue passeerden. Ik was vooral ook zeer blij met de aanwezigheid van ZH Prins Jaime Bourbon de Parme, die namens HKH Prinses Irene aanwezig was. Ik denk dat velen van u het met mij eens zullen zijn dat de Prins, met zijn vriendelijke, betrokken en oprechte interesse de afwezigheid van onze Prinses Irene volledig heeft gecompenseerd. Maar ook al onze andere bijzondere gasten, zoals de Burgemeesters en hun vertegenwoordigers uit Congleton, Wolverhampton en Tilburg, Best en Den Haag droegen bij aan het succes van de feestelijkheid.

Ondertussen heeft het bataljon in de afgelopen periode niet stilgezet. De Charlie Compagnie is teruggekeerd na een zeer succesvolle plaatsing in de West en neemt ondertussen alweer volledig deel aan ons opleidings- en trainingsprogramma. De Bravo Compagnie heeft zijn volledige omwapening en omscholing naar de CV90 inmiddels afgerond en is in het trotse bezit van 14 x CV90 Infanterie GevechtsVoertuig. Binnenkort zal de Alfa Compagnie starten met hun omscholing naar de CV90.

Dan was het ook weer zeer bijzonder dat wij onder leiding van de Garde Coördinator Kolonel Harold Jacobs en met vijf vertegenwoordigers van het 17e Bataljon als Regiment Garde Fuseliers Prinses Irene onze opwachting mochten maken op

29 april bij HKH Koningin Beatrix. Dit wederom om een bloemenhulde te brengen ter ere van de viering van haar 73ste verjaardag, samen met ons zusterregiment Garde Grenadiers en Jagers op het Paleis Ten Bosch. Iedere keer weer een mooi moment en een bijzondere eer om dit te mogen doen.

Voor hen die dit niet hebben meegekregen: ook het 17e Bataljon GFPI is niet ontkomen aan reducties om bij te dragen aan de omvangrijke bezuinigingen op Defensie. Zo is per 9 mei het MRAT-pel van de CCie stilgezet en dragen ook de andere MRAT-pelotons bij om tot de opgedragen 50% reductie van deze capaciteit te komen. Een spannende tijd, niet alleen voor ons personeel maar ook voor meer eenheden binnen de Landmacht.

Namens u allen mocht ik het Regiment GFPI vertegenwoordigen bij de Ridderlunch van de Vereniging Ridders der Militaire Willemsorde dragers op 12 mei op de Zwaluwenberg in aanwezigheid van de Inspecteur Generaal der Krijgsmacht. Deze dappere oude en jonge mannen te mogen ontmoeten is een speciaal voorrecht. Daarnaast was er de mogelijkheid om kapitein Marco Kroon te feliciteren met de uitkomst van zijn proces. Recht en eer voor hen die dit verdiend hebben.

Ik wens u weer veel plezier toe bij het lezen van deze vaandeldrager.

VAN DE STICHTING BRIGADE EN GARDE

In memoriam

Met diep leedwezen geven wij kennis van het overlijden van de volgende leden van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene, Indie bataljons GRPI en het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene.

Wij wensen de naaste familie alle sterkte toe bij het verwerken van het verlies van hun dierbare. Moge zij rusten in vrede!

VOSKNBPI

A.J. Walschot	24 februari	2011	Valkenburg
P. Tackenberg	10 april	2011	Centennial, USA
Mevrouw T. Riemersma-Wessel	06 mei	2011	Leeuwarden
Mevrouw A.M.J. Van Besouw-Ooms	10 mei	2011	Rosmalen

Zesde Bataljon GRPI

H. Bouwman	25 september	2009	Zwolle
H.J. Olde Hanhof	april	2010	Deventer
Mevr. H. Somsen – Harsveld	17 september	2010	Eibergen
C.B.A. Bladt	1 februari	2011	Nieuwegein
N.G.P. Stolkwijk	26 februari	2011	Woerden.a
A. Kan	31 maart	2011	Amsterdam
F.G.A.M. Roolaart	20 april	2011	Rotterdam
J. van 't Hart	16 mei	2011	Mijdrecht

Zevende Bataljon GRPI

P. Visser 4e Cie	december	2010	Western Australia
A. de Jager 4e Cie	28 maart	2011	Wijster
H. Kat Staf	25 maart	2011	Stegeren – Ommen
J. W. Soetekouw 3e Cie	16 mei	2011	Wijchen
Mevr. J. Jansen – v.d. Kraan	8 februari	2011	Delft
echtgenote van J. Jansen 2e Cie			

VVOGFPI

R. Boekholt Bgen der Fus tit bd	8 maart	2011	Arnhem
---------------------------------	---------	------	--------

VERENIGING VAN OUD-STRIJDERS KONINKLIJKE NEDERLANDSE BRIGADE PRINSES IRENE

Ereburger van de stad Wolverhampton

Voorzitter: R.W. Hemmes, Thorbeckelaan 74, 2564 BS 's-Gravenhage
Secretaris: F.C. van der Meeren, Noordsingel 23, 4611 SB Bergen op Zoom
Bij overlijdensgevallen van leden van bovengenoemde vereniging graag bericht aan: Nelleke Swinkels – van de Vorst, Esdoornstraat 21, 5682 CM Best, of e-mailadres: nellekeswinkels@onsbrabantnet.nl. Tel: 0499-374444 en tel: 06-54796857.
Gelieve ook uw adreswijziging naar Nelleke Swinkels te sturen.

Honorary members of the association of veterans of the Royal Netherlands Brigade "Princess Irene" and the Guards Regiment Fuseliers "Princess Irene"

TEKST: TONY HERBRINK, KOLONEL DER FUSELIERS BD

Gedurende de voorbereidingen van de viering van de 70ste verjaardag van de brigade/Garde Regiment "Prinses Irene" ontstond het idee om de plaatsen, waar de brigade is ontstaan en waar de eerste jaren zijn doorgebracht, duidelijk in de viering te betrekken, zodanig dat de verbinding met die plaatsen voor de toekomst vast zou komen te liggen in de voortzetting van de tradities door het Garderegiment.

Als voorstel werd aangedragen de burgemeesters en hun partner, als vertegenwoordigers van de steden, te benoemen tot "honoraire leden" van de Vereniging van Oud-strijders en van het Garderegiment Fuseliers.

Congleton en Wolverhampton

De daarvoor in aanmerking komende plaatsen waren Congleton, waar de Brigade is geboren op 11-01-1941 en Wolverhampton, waar de brigade in Wrottesley Park onderdak had van juni 1941 tot juni 1944.

Zowel het bestuur van de vereniging als de staf van het Garderegiment vonden dit een perfect idee. Vanwege het gegeven dat de burgemeesters in de Engelse gemeenten slechts voor één jaar worden gekozen, zouden de burgemeesters in de oorkonden niet met naam worden genoemd. Het honoraire lidmaatschap werd verbonden aan de functie van de burgemeester. Op die wijze is het erelidmaatschap zo te zeggen vastgelegd voor de eeuwigheid. Als

tastbaar bewijs zou, naast de ingelijste oorkonde, een officierssabel, met inscriptie verstrekt worden. Het bovenstaande plan werd verder uitgewerkt, de oorkonden in de Engelse taal omgezet en de sabels gegraveerd.

Galadiner

Op de avond voor de grote reünie, vrijdag 13 mei 2011, werd een galadiner gepland, waar de aanwezige burgemeesters van Congleton en Wolverhampton, met hun "Mayoress" bij aanwezig zouden zijn.

Om 19.30 uur waren alle genodigden aanwezig in restaurant "De Meulen" in Oirschot. De Engelse gasten vonden de gelegenheid fantastisch. "A real mill"! Onze voorzitter, generaal Rudi Hemmes sprak een openingswoord, gevolgd door de regimentscommandant, de overste Henk de Boer.

Hij ging uiteraard in op de gebeurtenis van de dag,

De burgemeesters van Wolverhampton en Congleton met de oorkonden.

de 70ste verjaardag. Aan het slot van zijn toespraak, vermeldde hij dat hij de kolonel Herbrink nodig had om verdere aankondigingen te doen. Hij gaf mij de oorkonden, welke uitgereikt zouden worden aan de twee burgemeesters en verzocht mij de tekst, vermeld op de oorkonden luid en duidelijk voor te lezen. Aldus geschiedde. Terwijl dit gaande was, zag ik de ogen van de burgemeesters en hun partners steeds groter worden en de monden vielen open.

De verrassing was compleet en hun reacties waren

De beide burgemeesters met hun officierssabels.

duidelijke weergaven van verbazing, van emotie en van blijdschap. Twee schoten in de roos. Wij waren bijzonder blij dat wij een keer iets terug hadden kunnen doen.

Na deze activiteit werd een korte pauze ingelast. De liefhebbers van een sigaretje verplaatsten zich naar buiten en tegelijkertijd werden er foto's gemaakt van de burgemeesters met de zo juist ontvangen sabels. Hierna werd de maaltijd genuttigd. Voortreffelijk. En als sluitstuk van de maaltijd ontbrak natuurlijk de koffie met de calvados niet!

Prins Jaime de Bourbon de Parme

Jaime Bernardo prins de Bourbon de Parme (Nijmegen, 13 oktober 1972), hertog van San Jaime, graaf van Bardi, is de tweede zoon (derde kind) van prinses Irene en Carlos Hugo van Bourbon-Parma. Hij is diplomaat. De prins wordt officieel aangeduid met *Zijne Hoogheid Prins Jaime de Bourbon de Parme*, maar in het dagelijks gebruik wordt hij kortweg *Prins Jaime* genoemd. De prins behoort tot de Nederlandse adel. Zijn vader verleende hem in 1996 de Parmezaanse adellijke titel 'Graaf van Bardi'. In 2003 kreeg hij de Spaanse, Carlistische adellijke titel van 'Hertog van San Jaime'.

Zijn tweelingzuster Margarita werd één minuut eerder geboren. Jaime heeft naast zijn zuster nog een broer Carlos en een zuster, Carolina.

Prins Jaime studeerde internationale betrekkingen aan de Brown-universiteit (VS) en heeft deze studie afgerond met een postdoctorale studie Master in Internationale Economie en Conflict Management aan de Johns Hopkins University in Amerika. Tijdens zijn studie loopt hij stages bij het WNF en het Rode Kruis. Hij werkt bij het ministerie van Buitenlandse zaken. Eerst als eerste secretaris van de Nederlandse ambassade in Bagdad, daarna als politiek adviseur (polad) toegevoegd aan een militaire vredesmissie in Pol-e Khomri in de provincie Baghlan te Noord Afghanistan. De prins werkte tot de zomer van 2007 gedetacheerd in het kabinet van eurocommissaris Neelie Kroes te Brussel, en is nu weer terug bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken in Den Haag.

Bron: Wikipedia

Grootse viering van de geboortedag van de Koninklijke Nederlandse Brigade "Prinses Irene"

TEKST: KOLONEL DER FUSELIERS BD TONY HERBRINK

Op 11 januari 2011 was het precies zeventig jaar geleden dat in het Engelse Congleton de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene werd opgericht. Deze eenheid nam deel aan de veldtocht door Noordwest-Europa. De Brigade was betrokken bij vele gevechtsacties.

Na de veldtocht en de bevrijding van Nederland werd besloten de Brigade op te heffen. Sindsdien worden de tradities van de Brigade voortgezet door het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene. Onder de naam Prinses Irene hebben militairen van de Koninklijke Landmacht deelgenomen aan de campagnes in het voormalig Nederlands Indie en Nieuw-Guinea (vijf bataljons van het Regiment), en in recentere tijden aan de NAVO missies op de Balkan (IFOR, SFOR en KFOR), de VN missie op Cyprus (UNFICYP) en de NAVO missies in Irak (SFIR) en Afghanistan (ISAF).

Zaterdag 14 Mei 2011

Een mooie, zonnige voorjaarsdag. Een grandioze opkomst van oud-strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade "Prinses Irene", de Indië-bataljons Garderegiment Prinses Irene, veteranen van de uitzendmissies en de nu actief dienende militairen bij het 17de Painbat. GFPI. Helaas was prinses Irene zelf verhinderd, maar wel vertegenwoordigd door haar zoon, prins Jaime de Bourbon de Parme. De burgemeesters van de plaatsen, genoemd op het vaandel waren vertegenwoordigd of zelf aanwezig, evenals de burgemeesters van de geboorteplaats van de Brigade, Congleton en van Wolverhampton, die met hun partners de feestelijkheden bijwoonden.

Herdenkingsceremonie

Tijdens de officiële herdenkingsceremonie blikte generaal-majoor bd Rudi Hemmes terug op de invasie en de bevrijding van Europa. "De Prinses Irenebrigade heeft een belangrijke bijdrage geleverd aan het verdrijven van de nazi's", zo sprak de generaal. "En daar ben ik nog altijd trots op. De Brigade heeft er mede voor gezorgd dat er vrede en veiligheid kwam in Europa", aldus Rudi Hemmes. Harry Vleeming, voorzitter van de Vereniging van

Oud-strijders Indië Bataljons bedankte het Regiment voor de voortreffelijke wijze waarop zij de tradities van de Brigade en de Indië Bataljons voortzetten en voor de geweldige opvang van de veteranen door het Regiment.

147 namen van gesneuvelde kameraden

Na zijn toespraak noemde Regimentscommandant, overste Henk de Boer, een voor een de namen van de 147 gesneuvelde regimentsleden, die het hoogste offer brachten voor de vrede in Europa en daarbuiten. Daarna werd twee minuten stilte in acht geno-

Genm bd Rudi Hemmes

men, het Wilhelmus gespeeld en werden kransen gelegd ter nagedachtenis aan de overledenen. Prins Jaime deed dat samen met Generaal-majoor Hemmes. Het officiële deel van de viering werd afgesloten met een defilé door de militairen van het 17de Pantserinfanteriebataljon GFPI". Op het podium namen de commandant van het garderegiment, de beide voorzitters van de verenigingen van Oud-strijders en prins Jaime het defilé af.

Reünie

Na afloop van het defilé gingen de genodigden terug naar Rhino bar op de Ruyter van Steveninck kazerne om onder het genot van een drankje en de onvolprezen Indische maaltijd veel verhalen op te halen uit de tijden van weleer. De overige gasten begaven zich naar de tent om hun makkers van toen te treffen en bij te praten.

Prins Jaime stelde het op hoge prijs aanwezig te kunnen zijn en sprak met alle oud-strijders afzonderlijk over de ervaringen in de Brigade. Ook wilde hij graag op de foto met de hele groep, als aandenken

De heer Harry Vleeming

voor hem zelf en - zoals hij lachend vertelde - om aan zijn moeder te laten zien dat hij werkelijk aanwezig was geweest.

Engelse burgemeesters bezoeken het museum

De burgemeesters van Congleton en Wolverhampton gaven te kennen dat zij graag naar het museum zouden gaan met hun partners. Ik heb hen daarheen begeleid en de nodige uitleg gegeven. Rond de klok van 16.00 uur namen wij afscheid van de buitenlandse gasten, die door het regiment naar hun hotel in Oirschot werden gebracht. Zij reisden op 15 mei terug naar Congleton en Wolverhampton en hebben bericht weer veilig thuis te zijn aangekomen. Afsluitend mag worden gesteld dat de werkgroep 70 jaar GFPI en het hele Garderegiment uitstekend werk hebben verricht. Het was bijzonder goed georganiseerd en verzorgd. Ook de buitenlandse gasten hebben hun grote dank en waardering daarvoor uitgesproken.

Oud-strijders reiken koorden uit in Hedel

TEKST: TONY HERBRINK, KOLONEL DER FUSELIERS BD

Met drie volle bussen vertrokken wij op vrijdag 7 april 2011 om precies 10.45 uur vanuit de Generaal-Majoor de Ruyter van Steveninck kazerne naar het Gelre's End in Hedel.

Het centrum was weer volledig gereserveerd voor de fuseliers, oud-strijders, genodigde familieleden en nog enkele vaste gasten uit Hedel.

De warme, geurige koffie en de broodjes waren klaar voor consumptie. Een perfecte ontvangst en uitgelezen zonnig weer. Alle reden om in een goede stemming het gebeuren van de middag tegemoet te zien.

Rond 12.00 uur afmars/afrijden naar het monument van de gevallen van de brigade in Hedel.

De leerlingen van de School met de Bijbel, die het monument hebben geadopteerd, waren al aanwezig, net als veel inwoners van Hedel.

Uitleg van de ceremonie

Voordat de plechtigheid begon gaf Regimentskapitein Helga van Stratum-Meindersma een uitleg over de aanwezige troepen en wat er stond te gebeuren.

Vervolgens deed het Vaandel van het Garde Regiment Fuseliers "Prinses Irene" zijn intrede en begroette de regimentscommandant de troepen en de overige aanwezigen.

De waarnemend burgemeester van de gemeente Maasdriel, waarvan Hedel deel uitmaakt, kreeg als eerste het woord. Hij bracht in korte, duidelijke volzinnen nogmaals dank en hulde aan de brigade "Prinses Irene" voor haar inzet voor vrede en vrijheid in het algemeen en voor Hedel in het bijzonder in het jaar 1945. Ook uitte hij zijn waardering over het feit dat het garderegiment Fuseliers "Prinses Irene" in Hedel door uitreiking van de koorden op deze plek de tradities van de Brigade en het garderegiment handhaaft.

Beëdiging

Aansluitend startte de Regimentscommandant, luitenant-kolonel Henk de Boer, met de beëdiging van een vijftigtal Fuseliers.

Na een korte introductie gaf hij opdracht om de vaandeldrager met vaandel uit te doen treden en naast hem plaats te nemen. Één voor één kwamen de

te beëdigen fuseliers naar voren om, met de linkerhand aan de vaandelstok, de eed af te leggen, respectievelijk de belofte te doen.

Nadat iedereen de eed had afgelegd, respectievelijk de belofte had gedaan, nam de vaandeldrager de plaats bij de vaandelwacht weer in en gaf de Regimentscommandant nog eens uitdrukkelijk aan wat de diepe inhoud is van de eed en de belofte en welke verantwoordelijkheid daaraan vastzit. Deze plechtigheid werd afgesloten met het spelen van het Wilhelmus.

Uitreiken van de koorden en de historie ervan

Het tweede deel van de plechtigheid bestond uit het uitreiken van de oranje-blauwe koorden door oud-strijders van de Brigade "Prinses Irene" aan de nieuwe fuseliers.

De voorzitter van de vereniging van oud-strijders, generaal-majoor bd Rudi Hemmes gaf eerst nog een uiteenzetting over de geschiedenis van het oranje-blauwe koord. In het kort gezegd werd het koord aanvankelijk uitgereikt aan de leden van de Brigade "Prinses Irene", die in Normandië aan wal waren

Een nat pak in de Maas!

gekomen, met aantekening dat dit koord niet overdraagbaar was. Om het koord zichtbaar te houden voor de toekomst werd het gouden koord van het vaandel vervangen door een oranje-blauw koord. Het was van meet af aan duidelijk dat de opvolger van de Brigade, het Garderegiment Fuseliers "Prinses Irene", dolgraag ook het koord zou willen dragen. Maar het koord was bestempeld als een niet overdraagbaar kleinood.

Toen echter de laatste oud-strijder de actieve dienst ging verlaten in 1979 en het koord niet meer zichtbaar zou zijn in het dagelijkse leven, heeft de vereniging van oud-strijders, met enige pijn, besloten de

"niet-overdraagbaarheid" van het koord op te heffen en het dragen van dit koord toe te staan aan de bij het Garderegiment Fuseliers "Prinses Irene" geregistreerde leden.

Overeengekomen werd dat de uitreiking van het koord zou geschieden door oud-strijders van de Brigade "Prinses Irene", zolang deze nog beschikbaar zijn. Er moet nog een formeel besluit worden genomen wie het daarna zullen doen, maar logischerwijs zullen dat de veteranen van het Garderegiment Fuseliers zijn.

Traditioneel calvados en nat pak

Na de toespraak van de generaal werden de koorden uitgereikt aan 47 Fuseliers door de 8 aanwezige oud-strijders. Traditiegetrouw werd direct na de uitreiking de inwendige mens getrakteerd op een glaasje calvados "ad fundum". Het koord zelf werd nat gemaakt in het water van de Maas.

De nieuwe koorddragers werden vanaf het fort Crevecoeur in boten overgezet naar de noordelijke oever van de Maas. Om het koord nat te maken sprongen zij allemaal op een tiental meters van de oever uit de boten en zwommen naar de kant, waar het publiek hen met applaus ontving.

Na hun natte uniform te hebben verwisseld voor een droog kostuum werden zij en alle toeschouwers nog ontvangen in het Gelre's End, alwaar ruimschoots gebruik gemaakt kon worden van broodjes en drankjes om de vermoeienissen en de koude douche weer te vergeten en de diensttijd verder in te gaan als een trotse en flinke Fuselier.

Een toast met calvados op het regiment!

Herdenking op 4 mei van de Brabantse gesneuvelden in Waalre

TEKST: TONY HERBRINK, KOLONEL DER FUSELIERS BD

De parochiekerk van Waalre was door de zorg van het organiserend comité en enkele vrijwilligers in orde gemaakt voor de jaarlijkse dodenherdenking. De normaal beschikbare 500 zitplaatsen waren uitgebreid tot 650, zo ongeveer het jaarlijkse aantal aanwezigen.

Veel gasten uit de hele provincie

Om 19.15 uur waren vrijwel alle plaatsen ingenomen en kwamen de gasten binnen. Bisschop A. Hurkmans van het Bisdom 's-Hertogenbosch, de heer Wim van de Donk, Commissaris van de Koningin in de provincie Noord Brabant, vertegenwoordigers van de Amerikaanse, Britse, Franse en Belgische ambassades, de commandant van de 13de Gemechaniseerde Brigade en enkele militairen van het Gardregiment Fuseliers "Prinses Irene" uit Oirschot, vertegenwoordigers van Brabantse Gilden, vertegenwoordigers van vele Brabantse gemeenten en vele nabestaanden van de gesneuvelden vulden de kerk.

De bijeenkomst werd geopend door het Willibrordus koor uit Waalre met het lied: "God be with you" van William G. Tomer, aangevuld met een welkomstwoord van de voorzitter van de Stichting Herdenking Brabants Gesneuvelden, de heer Wick Bannenberg. De bijdrage van de jeugd kwam van de basisschool St. Christoffel uit Waalre. Vanwege de schoolvakantie was het aantal vertegenwoordigers erg klein, maar de voordracht was bepaald stichtend. Het muziekstuk "Cantilena" van Francis Poulenc

In de parochiekerk van Waalre.

werd gespeeld door Stef Bazelmans op de fluit en Leen Nijdam op het orgel. Direct aansluitend werden de vaandels van de Gilden binnen gedragen door de vaandrigs en op het priesterkoor opgesteld.

Toespraak door de Commissaris van de Koningin

De toespraak werd dit jaar gehouden door CdK Wim van de Donk. Zijn thema was: vrijheid maken wij samen. Goed en duidelijk uiteengezet. Daarna kwam het Willibrordus koor nog een keer terug. Nu met een arrangement van Tore W. Aas "Santo". Acteur Louis van Beek bracht een declamatie over vrijheid ten gehore, afgesloten door een muzikaal intermezzo door Stef Bazelmans en Leen Nijdam. Deze bijeenkomst werd afgesloten met de "Last Post" door Herbert Bakker, trompet, gevolgd door twee minuten stilte en uiteraard het Wilhelmus en een slotbede van pastor Wouter Koopmans van de parochie Waalre.

Stille stoet

Op aanwijzingen van de voorzitter van de Stichting Herdenking Brabants Gesneuvelden werd "de Stille Stoet" van de parochiekerk naar de Oude Willibrorduskerk, zijnde de gedachtenis kapel van de gesneuvelden, geformeerd. De Oud-mariniërs en de Gilden van Kring Kempenland openden de stoet, gevolgd door de scouts uit Waalre met de kransen.

Achter elke krans sloten de betrokken kransleggers aan. In totaal werden een twintigtal kransen gelegd door kerkelijke, militaire en burgerlijke autoriteiten. Ook de krans van de Vereniging van Oud-strijders van de Irenebrigade ontbrak niet. Gedurende de tocht van de parochiekerk naar de Gedachteniskapel speelde Nan Los carillonmuziek. In de Gedachteniskapel werd de muzikale begeleiding verzorgd door Stef Bazelmans en Leen Nijdam. Er heerste een goede sfeer rond het graf van de "onbekende Brabantse soldaat" in de kapel. Alle kransleggende instanties werden afgeroepen door een Gildebroeder, waarna de kransen werden gelegd door de kransleggers, die afsloten met het brengen van de eregreet. In het Ontmoetingscentrum "Het Klooster" werd daarna aan alle aanwezigen een verfrissing aangeboden. Zo herdenkt Brabant jaarlijks haar gesneuvelden en zal dit blijven doen om de

Het graf van de onbekende Brabantse Soldaat.

gesneuvelden te blijven waarderen en eren voor het grote offer dat zij brachten voor onze vrijheid.

Door de vrijheid geroepen

TEKST: BEN VERDIJN

Dinsdag 8 maart 2011 werd in het Historisch Museum Ede te Ede het boek "Door de vrijheid geroepen" van de schrijver Ben Verduijn gepresenteerd. In dit boek zijn zes verhalen opgenomen, waarin de geleefde levens van negen verzetsmensen, die genoemd worden op het Mausoleum op de Paasberg in Ede, weer tot leven komen.

Een van deze mensen is de Eerste Luitenant Abraham du Bois. Hij was in de Tweede Wereldoorlog nauw verbonden met de oprichting van de Prinses Irene Brigade.

Ter gelegenheid van deze boekpresentatie was een kleine expositie te bezichtigen, waarin terug werd gegaan naar de maand maart in 1945. In deze maand werden 21 mensen, waaronder Abraham du Bois, die in die tijd behoorde tot het Edese verzet, door de bezetter om het leven gebracht.

Onder de breed uitgespannen oranje vlag van de Oudstrijders van Prinses Irene Brigade, werd ook Abraham du Bois herdacht. Op 8 maart 1945 verloor hij, met nog 116 andere mensen, het leven bij de Woeste Hoeve, als represaille voor de aanslag op Hanss Rauter. Aangezien hij op het moment van zijn overlijden formeel nog was gedetacheerd bij de Koninklijke Nederlandse Brigade "Prinses Irene", is zijn naam sinds de jaren negentig van de vorige eeuw, toegevoegd aan de gevallenlijst van de Brigade.

Het boek "Door de vrijheid geroepen" is een uitgave van de BDU en zowel in de winkel als per internet te verkrijgen.

Historisch Museum Ede, 8 maart 2011

Wetenswaardigheden van onze vereniging

TEKST: RUDI HEMMES, VOORZITTER VAN DE VERENIGING VAN OUD-STRIJDERS VAN DE KONINKLIJKE NEDERLANDSE BRIGADE "PRINSES IRENE"

De viering van onze verjaardag

Wij hadden al met het hele Garderegiment op vrijdag 7 januari in Oirschot plechtig herdacht dat de Koninklijke Nederlandse Brigade in 1941 in Congleton was opgericht en in Wolverhampton in datzelfde jaar een vaandel kreeg uitgereikt met de naam Prinses Irene erop geborduurd.

We deden dat op 14 mei nog eens over met alle Oud-Strijders, veteranen van de Indië-Bataljons Fuseliers uit Schalkhaar, jonge Veteranen en actief dienenden. De weersomstandigheden werkten uitstekend mee en de wijze waarop door het Regiment de viering van onze 70ste verjaardag was georganiseerd was grandioos.

Tot Haar spijt was Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Irene verhinderd aanwezig te zijn, door een eerder gemaakte afspraak, die niet meer was te verzetten. Zij had Haar Zoon, Zijne Hoogheid Prins Jaime de Bourbon de Parme, gevraagd Haar te vertegenwoordigen. Het was een voorrecht Hem te mogen ontvangen. Prins Jaime nam voor iedereen de tijd en had voor iedereen een vriendelijk woord. Wij hadden de indruk dat Prins Jaime er ook geen enkele moeite mee had om Zijn Moeder te vertegenwoordigen.

Burgemeesters van Congleton en Wolverhampton

Bijzondere waardering was er ook voor de aanwezigheid van de Burgemeester van Congleton, de heer David Brown met zijn dochter Jane, de

Prins Jaime legt een krans, samen met generaal Hemmes.

Burgemeester van Wolverhampton, de heer Malcolm Gwinnett met zijn echtgenote Laura, de Burgemeester van Best, Yvo Kortmann en de vertegenwoordiger van de Burgemeester van Den Haag, Thijs van Leeuwen.

Ons bestuur en de leiding van het Regiment hebben, met hun partners de Engelse gasten de dag tevoren ontvangen en welkom geheten tijdens een diner in restaurant "De Meulen" in Oirschot. U leest er in deze Vaandeldrager meer over in de bijdrage van ons bestuurslid, Kolonel bd Tony Herbrink.

Uitreiking Geuzenpenning

De Geuzenpenning herinnert aan de verzetsbeweging "de Geuzen" waarvan de leden in 1941 door verraad waren gearresteerd en datzelfde jaar gefusilleerd. De Stichting Geuzenverzet, die na de oorlog werd opgericht, reikt jaarlijks een Geuzenpenning uit aan degene die zich bijzonder heeft ingespannen voor Vrede in de wereld. Op 14 maart waren wij vertegenwoordigd bij de plechtige uitreiking van de Geuzenpenning aan de Commandant der Strijdkrachten, Generaal P. van Uhm, als huldeblijk voor het voortreffelijke werk aan Vrede en Veiligheid in de wereld dat door de Nederlandse Strijdkrachten, dus ook door onze fuseliers, in uitzendgebieden was verricht.

Koord-uitreiking Hedel

Op 7 april werden jonge Fuseliers beëdigd en daarna werd aan hen een invasiekoord uitgereikt. Het was een prachtige dag en een prima evenement, waarvan ook de schoolkinderen die assisteerden

Veteranen in Hedel.

Hoofd-Krijgsmacht aalmoezenier Kol Jan van Lieverloo ontvangt felicitaties van generaal Hemmes.

hebben genoten. Het natmaken der koorden leek voor de toeschouwers een koude bedoening, maar daarvan lieten de betrokken Fuseliers niets merken.

Terugkeer uit Curaçao

Op 8 april kwamen onze fuseliers van de Charlie Compagnie weer uit Curaçao terug. Zij hadden een heel nuttige uitzending gehad. Zij hadden de jaarwisseling in de West gevierd en waren blij weer thuis te komen.

Uitreiking Oranje Nassau

Op 29 april was de Hoofd Krijgsmacht Aalmoezenier en oud Regimentsaalmoezenier, Kolonel Jan van Lieverloo, naar Den Haag gekomen omdat hem was gevraagd getuige te zijn bij de uitreiking van een onderscheiding door de Minister van Defensie aan een medebestuurder van het Genoot-

schap Vrienden van de Fuseliers. Het was een grote verrassing voor hem dat hij zelf en niet die medebestuurder Ridder werd in de Orde van Oranje Nassau.

Herdenking intocht in Den Haag van eerste geallieerde troepen in 1945

Op verzoek van de Burgemeester van Den Haag werd op bevrijdingsdag, in aanwezigheid van de Commandant en de Regimentsadjutant van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene en Haagse Oud-strijders, bij de plaquette die herinnert aan de binnenkomst van de Prinses Irene Brigade als eerste geallieerde eenheid in Den Haag op 8 mei 1945, een korte plechtigheid gehouden. Door uw voorzitter en de Regimentscommandant werd een krans gelegd bij de plaquette.

Op verzoek van de buurtvereniging van de wijk waar zich het Bevrijdingsmonument van Den Haag bevindt werd deze herdenking herhaald op 8 mei waarbij Regimentskapitein Helga van Stratum-Meindertsma, de S1 van het 17e Painfbat, de Fuseliers vertegenwoordigde.

Evenementen

Let op de Regimentskalender in deze Vaandeldrager. U weet dat u bij alle evenementen waarbij de Vereniging van Oud-Strijders is betrokken altijd welkom bent! Ik hoop u bij vele gelegenheden te ontmoeten.

Ik kijk naar u uit.

Uit het nieuwe regimentsboek

Erewacht bij het staatsbezoek van de Sjah van Perzie op 20 mei 1959. Commandant erewacht is Kapitein der Fuseliers Rudi Boekholt.

VERENIGING VETERANEN VREDESMISSIES GFPI

Voorzitter: Kolonel Arie Vermeij, Zoutmansweg, 26 2811 ET, Reeuwijk
Secretaris: Luitenant-kolonel Andy van Dijk, Laan van Everswaard 47, 4617 LH Bergen op Zoom, contact: vvvgfpi@home.nl
Penningmeester/ledenadministratie: Lucien van Groenestijn, Slakkenveen 403, 3205 GL Spijkenisse., tel. 0497-591943, e-mail: richardekelhoff@hotmail.com
Voor meer informatie: www.vvvgfpi.nl

Erevelden

Door het gebrek aan financiële middelen kon de geplande Indiëreis helaas niet doorgaan. Het regiment heeft de gesneuvelde kameraden in Indië wel herdacht tijdens het dodenappèl op zaterdag 14 mei.

Ter nagedachtenis heeft het regiment ook op alle erevelden kransen laten leggen door de Oorlogs Graven Stichting.

Kranslegging Menteng pulo

Kranslegging Leuwigajah

Kranslegging Candi

Kranslegging Kembangkuning

Kranslegging Pandu

70 Jaar, een feestelijke reünie en herdenkingen van gevallen kameraden

TEKST: ARIE VERMEIJ, VOORZITTER VERENIGING VAN VETERANEN GFPI, KOL DER FUSELIERS

In deze rubriek vindt u verenigingsnieuws over de VERENIGING VAN VETERANEN GFPI en per nummer zullen wij een actuele missie, een reeds uitgevoerde missie of een actueel onderwerp belichten.

Herdenking gevallen 4 mei

Woensdagmiddag 4 mei vond de herdenking plaats op het Ereveld van de Oorlogsgravenstichting te Loenen. Overste Henk Laurens was hierbij namens ons allen aanwezig. Namens u is ook, gecombineerd met het Veteranen Platform, een krans gelegd. Hier liggen bijna 3.750 gevallen begraven. Dan besef je weer: 'freedom is not for free'.

Woensdagavond 4 mei vond in Waalre de 67e herdenking plaats van alle Brabantse gevallen militairen en verzetsmensen. Dit jaar werd de VVVGFI vertegenwoordigd door de overste Emil Kaspers, adjudant Bart Spijkers en de adjudant Richard Ekelhoff. Om 19.15 uur opende de voorzitter van de Stichting Herdenking Brabants Gesneuvelden de heer W. Bannenbergh, de herdenking. Om 20.00 uur werd de 'Last Post' gespeeld, gevolgd door twee minuten stilte. Na het Wilhelmus trok een stille stoet vanuit de Willibrorduskerk via de Markt naar het kleine Willibrorduskerkje, dat is ingericht als provinciaal monument voor de Brabantse slachtoffers. Alle namen van gevallen verzetsmensen en militairen, ook uit de ISAF missie, zijn aangebracht in rouwborden aan de wand. Autoriteiten, deputaties, nabestaanden en overige belangstellenden brachten hier een eenvoudige groet, legden bloemen of hingen een krans namens hun organisatie, of namens henzelf. Het was een waardige herdenking.

Woensdagavond 4 mei vond ook weer de Nationale herdenking van gevallen plaats op de Dam in Amsterdam. Als uw voorzitter mocht ik u samen met mijn echtgenote vertegenwoordigen, eerst bij een mooie bijeenkomst in de Nieuwe Kerk met HM Koningin Beatrix en de hele regering, waar ook onze regimentsgenoot Hoofd Legeraalmoezenier Jan van Lieverloo sprak. Daarna was er een waardige

herdenking op de Dam, dit jaar gelukkig niet verstoord.

Ook namen er veteranen deel aan de erewacht op de Dam. Van de VVVGFI nam deel Roy Stevens voorheen Sergeant groepscommandant 1e pel B cie, IFOR 2 en SFOR 5. Hieronder geeft hij een impressie van zijn ervaring.

Aangekomen in Amsterdam verzamelen we op de afgesproken plek. Weinig bekenden tot nu toe, alleen een Ireneman van de Indiebataljons en nog een collega van een uitzending. Vervolgens verplaatsen we naar de Marinekazerne. Veel vreemden; slechts een deel van de veteranen kent elkaar. Lang duurt dit niet, het veteraan zijn maakt alle deelnemers gelijk en iedereen praat met iedereen. Dingen schieten door mijn hoofd: doen we oude exercitie, of de nieuwe? Zal het weer zo zijn als toen ik er met de parate club stond in 1997? Denk het wel, alleen sta ik nu tussen veel "ouwe mannen". Ik besluit dat ik het wel zal zien. Na een goede rijstmaaltijd nog even een luchtje scheppen en praten met de andere veteranen. Daarna de tenue inspectie en vervolgens instijgen. Een kort tochtje onder politie escorte naar het Damrak, opstellen en daar gaan we. Via de Warmoesstraat de Dam op, opstellen.

Je ziet om je heen de veteranen toch licht nerveus worden, ook al is het voor sommigen bijna routine. Het is immers Dodenherdenking. We kijken elkaar nog even aan nu het nog kan. Mij persoonlijk verbaast het hoeveel jonge mensen naar de Dam gekomen zijn. De immense videoschermen gaan aan en we krijgen een blik in de Nieuwe Kerk. Het indrukwekkende verhaal over de tekening van een vrouw maakt dat iedereen met de neus dezelfde kant op staat. Een bekende sluit de dienst af: Jan van Lieverloo, "onze Aal". Het begint nu echt, om mij heen staan de veteranen strak als jonge kerels. Waar zouden ze nu aan denken, vraag ik me af. Tijdens de twee minuten stilte prijs ik me gelukkig dat het tijdens onze uitzendingen allemaal wel meeviel. Ik begin me steeds meer veteraan te voelen.

en, mijn arm en knieën worden al aardig stram. En weer ben ik onder de indruk, hoe vaak ik de Dodenherdenking ook zie of meemaak. Het defilé begint, en we gaan op de plaats rust. Stiekem gumminekken, daar ben je immers veteraan voor. Dan is het ineens half tien. We worden afgemarcheerd naar de bussen. Na een woord van dank van de detachementscommandant schudden wel elkaars hand, en de meute spat uiteen. Op het station een warme bak koffie, want het was wel fris. Zit ik net in de trein, gaat die ene Ireneman van het Indiëbataljon tegenover me zitten. Tijdens de reis praten we over van alles, maar eigenlijk niet veel over waar we veteraan van zijn. We zijn het gewoon.

Het zou mooi zijn als er volgend jaar meer jonge veteranen zouden deelnemen aan de herdenkingen. Je kunt je opgeven via onze secretaris: vvvgfpi@home.nl.

70 Jaar GFPI

Op zaterdag 14 mei vierden we grootscheeps dat 70 jaar geleden op 11 januari 1941 de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene in Congleton werd opgericht. HKH Prinses Irene liet zich op waardige wijze vertegenwoordigen door zoon Jaimen; eigenlijk ook een veteraan door zijn missies naar Irak en Afghanistan. Op een buitengewoon appèl werd stilgestaan bij dit heugelijke moment door indrukwekkende speeches van de regimentscommandant overste Henk de Boer, generaal-majoor bd Hemmes (Irenebrigade) en de heer Harry Vleeming (Indiëbataljons). Daarna volgde het appèl van de gevallen kameraden, de kransleggingen en 2 minuten stilte. Het formele gedeelte werd afgesloten met een mooi defilé. Naadloos ging de viering over in een heel gezellige reünie, met vele goede ontmoetingen en gesprekken onder het genot van enkele (of meer) drankjes en een hapje. Mocht u er niet geweest zijn, dan heeft u echt wat gemist! Kom volgend jaar gewoon weer gezellig naar onze reünie.

Verder is er weer een mooi geactualiseerd boek over 70 jaar GFPI samengesteld door Hans Sonnemans (te koop bij het museum) en was er voor iedereen een jubileumnummer van De Vaandeldrager samengesteld door Nelleke Swinkels. Hans en Nelleke jullie hebben er weer heel veel tijd in gestoken, maar het is echt de moeite waard: bedankt! Overste de

Herdenking Waalre in Willibrorduskerkje

Boer en alle mannen en vrouwen van 17 Painfbat GFPI die eraan bijdroegen, bedankt namens alle veteranen voor de perfect georganiseerde dag!

Kopij

Zijn er leden die iets te vertellen hebben over hun huidige of inmiddels afgesloten uitzending of over hun vervolgloopbaan buiten defensie, stuur een goed verhaal met een paar foto's naar onze secretaris. Mocht je niet zo'n schrijver zijn, meldt je dan gerust aan voor een interview.

Leden

Ten slotte is ons ledental inmiddels gestegen tot bijna 600, maar we vertegenwoordigen ongeveer 5000 jonge veteranen, dus er kunnen nog wat leden bij. Wil je jezelf of iemand anders aanmelden als lid van de VVVGFI, kan dat bij onze secretaris vvvgfpi@home.nl of surf naar onze website www.vvvgfpi.nl. Op onze website kun je via het gastenboek of de links mogelijk ook je 'oude kameraad' terugvinden, artikelen over uitzendingen lezen en foto's bekijken. Afsluitend nog een allerlaatste verzoek van onze ledenadministratie; geef a.u.b. je nieuwe adres door als je verhuist.

VERENIGING VAN INDIE-BATALJONS GARDEREGIMENT PRINSES IRENE

Jaarvergadering Vosib

TEKST: THEO VAN ALST

Op donderdag 24 februari j.l. vond de Algemene Bestuur- en Leden Jaarvergadering plaats in Oirschot. Voorzitter H. Vleeming kon afgevaardigden van alle 5 Indië Bataljons welkom heten, alsmede de Regiments-commandant LKol. H. de Boer en namens de VVVGFP LKol. E.Kaspers . Korporaal Verbaant mocht ons begeleiden.

De gebruikelijke stukken, zoals notulen, jaarverslag secretaris (Th.van Alst), alsook de financiële overzichten kregen ieders goedkeuring onder applaus. Penningmeester W. ter Horst kon mededelen dat de subsidie van het V-fonds inmiddels was toegezegd.

In zijn openingswoord had de voorzitter alle gesneuvelden en de sobats, die nadien waren overleden, herdacht. Hij verzocht staande 1 minuut overdenking.

Bij het punt bestuursverkiezing werd DB-lid penningmeester W. ter Horst met algemene stemmen herkozen en tevens dank gebracht voor het vele en accurate werk.

Ons AB-lid J. van der Weerd van het 7e Bat. werd herdacht, daar hij vorige week was overleden. Het voltallige DB met hun dames hebben de begrafenis bijgewoond.

De AB-leden L.H. Hermans en J.H. Elbers hadden zich niet herkiesbaar gesteld. Zij worden echter niet vervangen (beiden waren voorzitter van hun reünie – commissies).

Hun taken worden onderling verdeeld. Na enige tijd neemt de VVVGFP ons werk over.

Op de herdenking in Roermond op zaterdag 3 september a.s zal door het 3e Bataljon een krans worden gelegd (bij toerbeurt).

Er is een e-mail ontvangen betreffende 53 gestolen en 19 zwaar beschadigde plaquettes in park Hattem

in Roermond (Stadspark). De overige plaquettes zijn nu uit voorzorg verwijderd, doch het betreffende comité probeert vóór begin september a.s. alles weer in orde te hebben. Onze plaquettes "Prinses Irene" zijn helaas gestolen.

Voor deze plundering kan men geen woorden vinden !!!!!

Overste H. de Boer deelde - helaas – mede, dat i.v.m. de oplegde "bezuinigingen" opgelegd door het Ministerie, de Monumentenreis naar Indonesië geen doorgang kan vinden.

Na behandeling van enkele interne punten kon de voorzitter deze jaarvergadering sluiten, onder dankzegging voor aller inbreng en nodigde allen uit voor de lunch.

Uit het nieuwe regimentsboek

REGIMENTSFLITSEN

Geschiedenis van een regimentsboek

DOOR HANS SONNEMANS

Handboek geschiedenis en traditie

Het was een idee van oud-regimentscommandant Willem Verweij in 2001: het maken van een soort handboek geschiedenis en traditie voor het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene. Het moest een laagdrempelig boek worden, met veel plaatjes en niet teveel tekst, in een aansprekende vormgeving. Er was wel budget maar heel weinig tijd. Bovendien was het de bedoeling dat alle reunisten in 2001 een exemplaar van het boek uitgereikt zouden krijgen als cadeau. Kortom, het maken van het boek werd een echte uitdaging.

Teksten en afbeeldingen

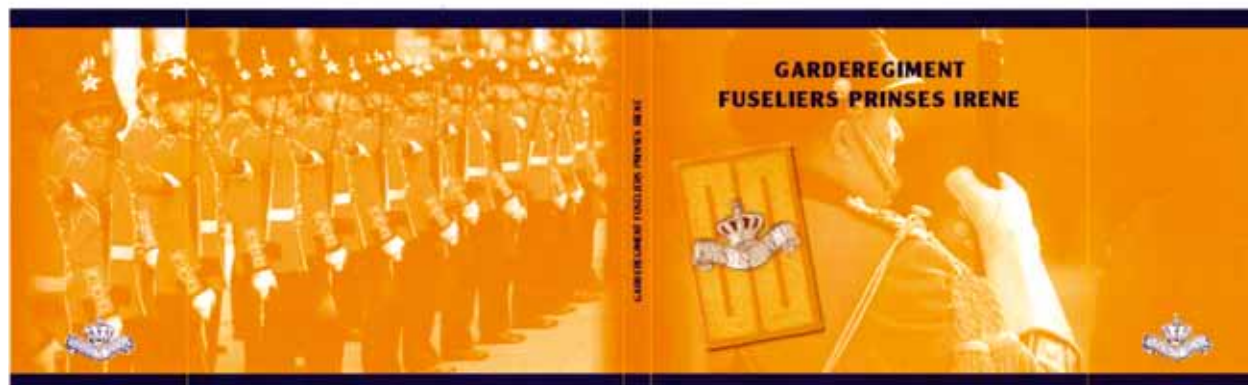
De conservator van de regimentsverzameling had nog alle teksten en afbeeldingen bij elkaar van de nieuwe basisexpositie. Dit werd de basis van het boek, aangevuld met nog meer plaatjes en uitleg. Door de vormgever van de drukker moesten alle foto's nog worden gescand, want zoiets konden we tien jaar geleden nog niet zelf. Het werden drukke weken, met veel avonden en weekenden doorwerken. Maar de missie slaagde: het oranje-blauwe boek kwam op tijd klaar voor het grote "60 jaar" feest.

Vele honderden boeken werden weggegeven tijdens het feest. Nog eens honderden gingen naar het bataljon, zodat kader en jonge fuseliers een "handboek

De heer Thijs van Leeuwen (gemeente 's-Gravenhage) en oud-regimentsadjutant Elnt der Fus Stef Friedaël bekijken het nieuwe regimentsboek.

geschiedenis en traditie" ter beschikking hadden. Ook bezoekers van de regimentsverzameling kochten graag een boek, als een uitgebreide catalogus van de expositie die ze hadden bezocht.

14 mei 2011

70 jaar GFPI

Herdruk

Na een jaar was het tijd voor een herdruk. Een herdruk waarin alle schoonheidsfoutjes van de eerste druk werden recht gezet. "De patrouille onder de palmbomen" als foto-onderschrift, werd veranderd in "de patrouille onder de bananenbomen", om maar een voorbeeld te geven.

En weer herdruk....

Het boek bleef voorzien in een behoefte. Alle nieuw geplaatste fuseliers kregen een door de regimentscommandant gesigneerd exemplaar.

Regimentscommandant overste Harold Jacobs begon met deze traditie. Na ruim twee jaar kwam het einde van de voorraad in zicht en in 2005 verscheen de derde druk. Tijdens een Gardeborrel werd het eerste exemplaar hiervan uitgereikt aan regimentscommandant overste Tim Luiten.

Het boek was weer aangevuld en herzien, onder andere met enkele hoofdstukken over de meeste recente missies

Begin 2010 waren ook deze boeken weer vergeven en was de voorraad op. De financiering van een

nieuwe uitgave bleek lastig en vertraagde de nieuwe uitgave maanden. Begin 2011 ging een redactie-commissie aan het werk. Oud-regimentskapitein Benjamin Hoeberichts maakte een schema voor een geheel herziene indeling van het boek. Daarna was de volgende stap naar een totaal nieuwe vormgeving niet meer zo groot. Meer dan 150 nieuwe afbeeldingen werden toegevoegd (nog meer plaatjes dus), waaronder veel bijzonder historisch materiaal maar ook prachtige foto's van de meest recente missies.

Het regimentsboek kreeg een nieuwe omslag waarop de regimentsadjutant te zien is, symbolisch meekijkend over zijn rechterschouder, naar geschiedenis en tradities van het garderegiment. Het gardekraagpadje kreeg ook een prominente plaats op de voorzijde van het oranje-blauwe boek.

Van Brigade en Garderegiment Prinses Irene, 226 pagina's full colour, uitgegeven door Stichting Brigade en Garderegiment Prinses Irene, mei 2011. Te bestellen door overmaking van 25 euro op rekeningnummer 755 44 90 53 t.n.v. H. van Stratum.

Het natmaken van het koord op het "Soldaat van Oranjestrاند" bij Scheveningen op 17 maart 2006. Het is verschrikkelijk koud maar toch gaan Fuseliers de zee in!

Een tekening van Brigademan Herman van den Bosch uit 1942. Het soldatenleven in England "after the pictures", na het stappen zouden we nu zeggen!

Uit het nieuwe regimentsboek

Fuseliers in Afghanistan

Wisseling compagniesembleem ststcie 17 painfbat

TEKST: RLH WESSELS, KAPITEIN DER FUSELIERS

Op donderdag 19 mei 2011 was het een bijzondere dag voor de stafstaf compagnie. Op deze dag werd om 1600 uur tijdens een bijzonder appèl het nieuwe compagniesembleem onthuld door de PBC majoor Latour en de CC ststcie kapitein Wessels. Een rijk bezocht, bijzonder appèl met veel afgevaardigden van de overige compagnieën. Hieruit blijkt maar weer dat de saamhorigheid binnen het 17e groot is. Tijdens het bijzonder appèl is er door de aalmoezenier Spies een gebed voorgedragen en aansluitend heeft de aalmoezenier het nieuwe compagniesembleem met wijwater gezegend.

Achterliggende motivatie

De gedachte om van compagniesembleem te wisselen bestond al enige tijd. De commandanten wisselen van afgelopen januari werkte daarbij als katalysator. Aan het besluit te wisselen van ciesembleem liggen 2 redenen ten grondslag.

Ten eerste: het huidige logo, het schaakstuk paard, stond voor de organisatie stafstafverzorgingscie en was een cie van bijna tweehonderd man met nog meer diversiteit aan eenheden als nu. Daarom is indertijd ook gekozen voor het paard aangezien de compagnie rare paardensprongen moest maken op het gevechtveld.

Na diverse reorganisaties en centraliseren van eenheden op brigade niveau is de stafstafcompagnie van nu ongeveer de helft zo klein met minder specialisaties. Daarmee verviel ook de basis om het paard aan te houden als ciesembleem.

De tweede en wat mij betreft de meest belangrijke reden is het feit dat er steeds meer oud strijders wegvallen. U heeft tijdens de 70 jarige reünie weer kunnen zien dat de betrokkenheid van onze oud-strijders nog steeds enorm groot is. Maar zij worden ouder. Besturen van diverse verenigingen moeten noodgedwongen hun werkzaamheden overdragen of zelfs fuseren. Er zijn geen opvolgers voor oud-strijders. Maar de herinnering moet wel levend worden gehouden. Dit kan door een embleem te kiezen dat verbonden is met deze geschiedenis.

Onthulling compagniesembleem door majoor Latour en kapitein Wessels

De springbok

Daarom is gekozen als nieuw compagniesembleem: de springbok. De springbok is een licht dier, zeer snel, erg flexibel in zijn optreden, dat zich op zijn gemak voelt bij de kudde en goed weet te overleven in de zeer droge binnenlanden van Zuid-Afrika.

Tevens is de springbok het nationale dier van Zuid-Afrika. Door het voeren van de springbok als compagniesembleem zijn we als stafstafcompagnie onlosmakelijk verbonden met de geschiedenis. Namelijk de oprichting en inzet van de prinses Irene brigade met oorlogsvrijwilligers uit 27 landen en in het bijzonder de oorlogsvrijwilligers uit Zuid-Afrika.

De oorlogsvrijwilligers uit Zuid-Afrika droegen op de linker mouw de springbok. Zo waren zij te herkennen als Zuid-Afikanen. Net zoals de Nederlandse oorlogsvrijwilligers uit Canada deden met het dragen van de Maple Leaf.

De eerste groep Zuid-Afrikaanse oorlogsvrijwilligers bestond uit zo'n 80 man. Het eerste contingent stond onder leiding van Elnt Loringh van Beeck en kwam per schip op 17 februari 1942 aan in het Verenigd Koninkrijk. Daar werd men in Wrottesley Park in Wolverhampton ingedeeld bij de D-cie van het 1e

Springbok wijn aangeboden aan het bataljon

bataljon. De D-cie werd ook wel Zuid-Afrikaanse compagnie of Springbokken Compagnie genoemd.

Mogelijk dat de geschiedenis zich zal herhalen in de nabije toekomst: dat de Springbokken Compagnie van nu zich, net als toen weer de D-compagnie mag noemen.

Uiteraard ben ik bijzonder trots op ons nieuwe compagniesembleem. Niet in de eerste plaats om de schoonheid van het embleem maar vooral ben ik trots op het feit dat de stafstafcompagnie dit embleem mag dragen met bijbehorende symboliek en daarmee de oud-strijders kan eren.

**moge je handen jeuken en je geest gezond zijn
moge jou hande jeuk en jou gees gezond is**

**opdat ik mag dienen als een krijger en als mens
sodat ek mag dien as 'n vegter en as mens**

Het Legerboek uitgereikt aan bekende oud-fuselier Paul van Vliet

"De Nederlandse landstrijdkrachten maken sinds mensenheugenis deel uit van onze samenleving. Het Leger Boek biedt een duidelijk beeld van de ontwikkeling van de Koninklijke Landmacht, met name gedurende de periode van de persoonlijke dienstplicht.

Bovenal is het een boek waarin tekst en beeld een tijdgeest oproepen. Voor de liefhebbers van (militaire) geschiedenis, maar zeker ook voor ex-militairen, zal Het Leger Boek een bron van kennis en herkenning zijn. De foto's zijn afkomstig uit de collectie van het Nederlands Instituut voor Militaire Historie (NIMH)", aldus het persbericht.

De samensteller van het boek, de heer Okke Groot, is sinds jaar en dag hoofd van het beeldarchief van het NIMH. Hij was het die met de idee kwam om aan de hand van het rijke foto-archief een boek te maken waarin de beelden van vele tientallen jaren dienst-

plicht voorbij zouden trekken. Hij werd hierbij gesteund door door dr Ben Schoenmaker en prof dr Petra Groen.

Uitreiking

Het boek werd uitgereikt op 23 mei in de nieuwe Kromhoutkazerne te Utrecht in aanwezigheid van Commandant Landstrijdkrachten, luitenant-generaal Rob Bertholee. De directeur van het NIMH drs Piet Kamphuis in zijn speech: "Je hebt een prachtig manuscript, een goede uitgever, een gretige generaal en een historische locatie, maar aan wie zou je het eerste boek willen aanbieden? Het moest een voormalige dienstplichtige zijn, dat stond vast, het boek beslaat immers de periode van de persoonlijke dienstplicht. Miljoenen jonge mannen hebben s'Konings wapenrok gedragen. De keuze is op u gevallen, meneer Van Vliet, omdat in de laatste selectie foto's voor de rubriek 'Wachtlopen en aardappel jassen: soldatenleven' mijn oog viel op deze, voor mij onbekende foto. De vaandrig rechts op de foto – ik weet niet of de foto nog op uw netvlies staat - bent u!"

Majoor Kees

U heeft in 1954 tot 1956 als welzijnsofficier gediend bij het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene in de Westenbergkazerne te Schalkhaar. U maakte in die tijd uw debuut in het radioprogramma 'Op de plaats rust' van Roel Balten en vele jaren later hebben uw dienstervaringen ongetwijfeld bijgedragen aan uw beroemde conference "mannen, luistert .." over Majoor Kees. Ik prijs me bijzonder gelukkig dat u onmiddellijk positief reageerde op onze vraag of u vandaag, hier, het eerste exemplaar in ontvangst zou willen nemen. Ik heet u dan ook graag een extra welkom toe.

Op een punt kan ik u meteen geruststellen: Het boek is gereed – ons zal dus niet het lot treffen van de keizer uit het gedicht dat u in augustus 1956 schreef ter voorbereidingen op de Romeinse spelen in de Westenbergkazerne. Ik citeer uit het blad De Vier:

Vaandrig van Vliet (rechts).

*'In Rome woonde eens een keizer
Die had een gouden wafelijzer
Waarmee hij Goudse wafels bakte
Als huiswerk voor zijn bakkersakte
De reden dat hij die niet kreeg
Was dat hij met z'n wafeldeeg
Op het examen voor de akte
In plaats van wafels – poetsen bakte,
Waarvoor hij zakte
Voor die akte'.*

*Oud Luitenant Van Vliet,
Generaals*

Het Legerboek, door Okke Groot, ISBN10
9040077894, 384 pagina's | Uitgeverij Waanders
| maart 2011

Bloemenhulde

TEKST:SGT RON HOZEMAN, SGTADM STSTCIE

Zoals ieder jaar de traditie zich voortzet was er ook dit jaar weer een bloemenhulde aan Hare Majesteit, uitgevoerd door een select groepje gelukkigen. Een vijftal vertegenwoordigers van het "Garderegiment Fuseliers Prinses Irene" tesamen met een vijftal vertegenwoordigers van het "Garderegiment Grenadiers en Jagers" mochten op deze zonnige vrijdagmiddag een hand geven en een prachtig bloemstuk overhandigen aan Hare Majesteit in Huis ten Bosch in Den Haag.

Huis ten Bosch – Chinese kamer

Netjes in pak gehesen en vol goede moed vertrok het gezelschap naar Den Haag. Opvolgend aan wat laatste informerende en inspirerende woorden van de kolonel Jacobs en nog een laatste bak sterke koffie op de Juliana kazerne, reden ze in de richting van Huis ten Bosch. Om vervolgens met knikkende

kníeën de Chinese kamer te betreden alwaar Hare Majesteit met een vriendelijke glimlach ons al stond op te wachten. Zoals al van te voren beloofd en verteld, wist Hare Majesteit het zenuwachtige gevoel en de knikkende kníeën al binnen een minuut weg te nemen. Onder het genot van een glaasje, werd er in zeer ontspannen sfeer gesproken over het wel en wee van de militairen, de bezuinigingen en over ervaringen aan deelgenomen missies. Zoals het gezegde luidt; "Time flies when you are having fun" was het moment ook zo voorbij. Afsluitend met een groepsfoto, nam het gezelschap afscheid van Hare Majesteit en vertrok een ervaring rijker weer terug richting het Oirschotse, dan wel Schaarsbergse. Eenmaal aangekomen konden de pakken weer in de kast en met veel enthousiasme ging men het Koninginneweekend in.

Irene te velde

TEKST: COR VAN DER KRIEKEN, ADJUDANT DER FUSELIERS COR

Woensdag 6 april was het weer zover, 69 aspirant Fuseliers stonden weer te springen om hun rode ondergrondje op hun baret te verruilen voor het felbegeerde oranje ondergrondje met daaraan gekoppeld de aanspreektitel fuselier. Echter voor het zover is moesten zij natuurlijk nog wel een voldoende scoren voor de onderwerpen die aan bod komen tijdens de oefening Irene te Velde onder leiding van de nieuw geplaatste onderofficieren bij het regiment onder toezicht van de 4 CSM's en de regiments adjudant.

Laat ik beginnen te zeggen dat dit een heel bijzondere Irene te Velde was. Het is eenieder denk ik op dit moment wel bekend dat Defensie te maken heeft met forse bezuinigingen en dat heeft een grote invloed op het opleidings- en trainingsprogramma, oefenprogramma en allerlei andere zaken. Het mag dus duidelijk zijn dat ook de oefening Irene te Velde te kampen heeft met de bezuinigingsmaatregelen. Dat betekende dus onder andere dat de oefening tussen 8 uur en 17 uur gehouden moest worden, daar waar deze eerst 24 uur duurde.

Na een goed overleg met de CSM's werd besloten dat in ieder geval de lessen en dus ook testen moesten gaan over: vormen en gebruiken in het regiment, normen en waarden in het regiment, tradities van het regiment, geschiedenis van het regiment en het fuselierslied.

De dag begon met de bedrijfsintrodag gegeven aan al het nieuw geplaatst personeel bij het regiment. Tijdens deze ochtend was een van de onderwerpen de geschiedenis van het regiment, gegeven door de regimentsadjudant. Na de lunch ging de dag verder voor de aspirant Fuseliers in de omgeving van onze regimentsmess Congleton. Daar werden in de middag de andere onderwerpen in carrouselvorm gegeven door de nieuwe geplaatste onderofficieren. Om 16 uur werd iedere aspirant fuselier getoetst op zijn kennis van bovengenoemde onderwerpen. Goed was het om te zien dat eenieder voldoende kennis had om deze toets met een goed gevolg te volbrengen.

Na deze toets werd het geheel afgemarcheerd naar de bataljons appelplaats waar zij onder toezicht van de diverse compagنيestaven toegesproken werden door de regimentscommandant waarna zij door middel van een korte ceremonie hun baret met oranje ondergrond op hun hoofd konden zetten en zij vanaf nu zich Fuselier mochten noemen.

Ondanks de inkorting van het programma kun je toch zeggen dat er aan kwaliteit van de noodzakelijke kennis over het regiment niet is getornd en dat een dag later dezelfde Fuseliers met trots beëdigd werden en ook van een oudstrijder het invasiekoord mochten ontvangen in Hedel.

“Ftx Gill Secure Counter Recce”

TEKST: KAP, SPIERTZ, KAPITEIN OPERATIE SIE S3 17
PAINFBAT GFPI

Schaars oefenmoment

Van 28 maart t/m 01 april organiseert de SieS3 samen met de Smo Stscie een van de schaarse oefenmomenten FTX niveau II/III in de strook 's Hertogenbosch – Tilburg – Eindhoven voor het verkenningsspeloton en de MRAT pelotons (Medium Range Anti Tank, in bezit van het Gill fire and forget raketsysteem) van het 17e Pantserinfanteriebataljon GFPI in het jaar 2011.

Doelstelling

De doelstelling van deze oefening is tweeledig: namelijk het in pelotonsverband trainen van de basisgevechtstechnieken en drills die het peloton zowel in het offensieve als defensieve gevecht in groter verband moet kunnen ondersteunen of zelfstandig uit moet kunnen voeren. Daarnaast is er door middel van deze oefening een begin gemaakt met het kweken van synergie tussen het verkenningsspeloton en de MRAT pelotons. Het “vinden, binden, slaan” krijgt door het toevoegen van slagkracht aan de verkenning capaciteit een andere dimensie. Natuurlijk is dit geen nieuw concept, maar voor onze verkenners en anti-tankers een andere manier van optreden.

De gevechtsorganisatie zag er als volgt uit:
Verkenningsspeloton met 6x Fennek LVB sterkte 1/7/10 Kelticse strijdende partij
MRAT peloton Ccie met 4x Fennek AT sterkte 1/3/8 Kelticse strijdende partij
MRAT peloton Acie met 4x Fennek AT sterkte 1/3/8 INGVARIAANSE strijdende partij
MRAT peloton Bcie met 5x Fennek AT sterkte 1/3/11 INGVARIAANSE strijdende partij

Opzet

De opzet van de oefening was zo gepland dat het verkenningsspeloton samen met het MRAT peloton Ccie de eerste 2 dagen het offensief in zuidelijke richting zouden inzetten vanuit het oord NISTELRODE om de overgangen over de Zuid Willemsvaart en het Wilhelmina kanaal te verkennen, een bruggenhoofd te creëren en uit te bouwen. Daarnaast hadden zij de opdracht om een tweetal opmars routes te verkennen voor de hoofdmacht.

Door het uitvoeren van route, gebied, en object verkenningen werden de vijandelijke posities, beheersende terreindelen, en naderingsmogelijkheden nauwkeurig in kaart gebracht. Hierdoor werden de randvoorwaarden gecreëerd voor de hoofdmacht, die de opmars richting Eindhoven in zou zetten om het aanvalsdoel “vliegveld Welschap” te vermeesteren.

Opdracht

Opdracht voor de Mrat pelotons van de Acie en Bcie was het voeren van het verdragende gevecht in een opgedragen gebied van verantwoordelijkheid. De beide eenheden moesten de vijand minimaal 48 uur te vertragen om zodoende eigen troepen in de gelegenheid te stellen om de verdediging van het vliegveld EINDHOVEN voor te bereiden en in te richten. Na een haastige verkenning en een verkort commandovoeringproces starten de pelotons met het betrekken van een opstelling in de sterke lijn REDSKIN (Zuid Willemsvaart). Hier werden de Gill schutters meteen geconfronteerd met de beperkingen van het

optreden met het wapensysteem Gill. Ondanks het feit dat het merendeel van het gebied bestaat uit akkers en weilanden is het nog een hele kunst om een sector te vinden waar de Gill optimaal ingezet kan worden. Vooral de bomenrijen en hagen maken het verdraaid lastig om een goede "lock" te maken. (Lock dwz, op het doel gericht blijven, er is namelijk gedurende de afvuurprocedure line of sight vereist). Hierdoor wordt de reactietijd voor de doelherkenning, identificatie, en daadwerkelijk afvuren van de raket beduidend korter. Helaas waren er niet voldoende duel simulatie middelen voor de Gill, waardoor er al snel werd gegrepen naar de pantzerfaust, die op korte afstand prima werkt. Ook zijn de MRAT pelotons en verkenningspeloton niet in het bezit van de dynarange, waardoor een groot deel van de gevechten zich op zeer korte afstand lees 300 meter hebben afgespeeld.

Na twee dagen succesvol te hebben gestreden waarbij over en weer verliezen werden geleden, was de vertragende eenheid aan de winnende hand (althans in het scenario) en werden de rollen omgedraaid. Het verkenningspeloton en MRAT peloton van de Ccie gingen over op het vertragende gevecht, en de MRATpelotons van de A-en Bcie schakelden over op het offensieve gevecht. Opdracht voor de MRAT pelotons van de A en Bcie luidde: verken, betrek en richt in een vuurbasis en voorkom dat de vijandelijke verkenner contact maken met eigen troepen noord van de Zuid Willemsvaart. Na deze actie zaten er voor alle deelnemers vier intensieve dagen oefenen op.

Vooral voor de "nieuwe" kerels en chauffeurs was dit een zeer intensieve oefening met weinig slaap, veel nieuwe indrukken, en hoopjes leermomenten.

Leermomenten

De belangrijkste leermomenten van deze oefening kunnen als volgt worden samengevat:

- MRAT peloton niet onder bevel stellen bij het verkenningspeloton maar een zelfstandige opdracht geven en daar waar nodig een klap uit laten delen.
- Het scenario zowel in de strook als op oefenterreinen laten plaats vinden zodat ook van de munitie en duel simulatoren (MCTC) gebruik gemaakt kan worden.
- Voor het behalen van vormingsdoelen zoals werken onder tijdsdruk, weinig en op onregelmatige tijden eten, slaapdeprivatie en onder vermoeide omstandigheden nog steeds de aangeleerde drills uitvoeren, is het essentieel om dit te doen op basis van oefeningen in plaats van velddiensten tussen 0800 en 1700 uur.

Middels deze oefening is de basis gelegd voor mogelijke "toekomstige" samenwerking tussen het verkenningspeloton en de MRAT pelotons.

Mede dankzij de steun van de Smo Ststcie, SgtGi SieS2 en het enthousiasme van alle deelnemers is deze oefening succesvol verlopen, waarvoor mijn dank.

Beëdiging en koorduitreiking in Hedel

TEKST: ELNT GPJ VAN BEEK, PC 2E PELOTON A-CIE.

Op donderdag 7 april 2011 stond de eerste beëdiging en koorduitreiking van dit jaar op het programma. Locatie voor de ceremonie was één van de vaandelplaatsen van ons regiment: Hedel. Voor de te beëdigenden militairen begon de dag 's-ochtends op de regimentsappèlplaats om de gehele ceremonie voor te oefenen zodat er in de middag een vlekkeloze uitvoering zou volgen. In totaal zouden later die dag 43 fuseliers de eed of belofte afleggen. Na de 'full dress rehearsal' waarbij alle 43 te beëdigenden militairen de exercitie (inclusief het uitspreken van de eed of belofte) hadden voorgeoefend, verplaatsten de militairen naar regimentsbar 'Congleton' om wat meer achtergrondinformatie over de beëdiging te ontvangen. Nadat ook deze laatste voorbereidingen waren afgerond was het tijd om in de bussen in te stijgen en af te reizen naar Hedel.

Voorbereidingen

Aangekomen bij dorps huis 'Gelre's end' kon er nog even kort gebruik worden gemaakt van het sanitair, werden de tassen met het droge tenue ingeleverd en werd er vervolgens opgesteld voor afmars richting het monument in het centrum van Hedel. Het marcheren van twee forse detachementen met militairen door de bebouwde kom is zelfs in Hedel een niet alledaagse verschijning, waardoor er kon worden gerekend op de nodige toeschouwers langs de route. Ook op de locatie van de beëdiging, rond het monument, waren flink wat toeschouwers aanwezig. Onder deze toeschouwers o.a. de relaties van de te beëdigenden militairen, een aantal oud-strijders en leer-

De hoofdpersonen van de dag

lingen van basisschool 'De Zaaier'. De leerlingen van deze basisschool hebben het monument 'geadopteerd' en nemen hierdoor het onderhoud voor hun rekening. Het monument stond er dan ook keurig bij!

Ceremonie

De ceremonie werd geopend met het innemen van het appèl en het intreden van de vaandel. Vervolgens nam waarnemend burgemeester Frankfort van de gemeente Maasdriel (waar Hedel onder valt) het woord. Opvallend in de speech van de burgemeester waren de lovende woorden en een opvallend groot applaus voor de aanwezige oud-strijders. Aansluitend aan de speech van de burgemeester ging de ceremonie verder met de daadwerkelijke beëdiging en spraken de te beëdigenden militairen één voor één met hun hand aan het vaandel de woorden die uit horen bij de eed of belofte.

De kinderen van "De Zaaier".

Aandacht bij de veteranen.

Koorduitreiking

Het tweede deel van de ceremonie bestond uit de koorduitreiking. Alvorens de koorden werden uitgereikt vertelde gen-maj bd Hemmes de geschiedenis en tradities die horen bij de uitreiking- en het dragen van het invasiekoord. Geassisteerd door de leerlingen van basisschool 'De Zaaier' deden de aanwezige oud-strijders de koorden om bij de zojuist beëdigde militairen en overige koordontvangers, waarna alle aanwezige militairen en oud-strijders werden voorzien van een glaasje calvados. Ter introductie van de calvados aan de nieuwe fuseliers zei gen-maj bd Hemmes: "Het is een soort appelsap, het lijkt op appelsap, maar het smaakt niet naar appelsap!". Rondom het monument werd de ceremonie afgesloten met het zingen van het fuselierslied waarna de beëdigde militairen en koordontvangers weer konden instijgen in de bussen om ook het laatste deel van de ceremonie uit te voeren; het natmaken van de koorden.

Nat pak

De aanwezige militairen, oud-strijders, relaties en andere belangstellenden verplaatsten naar de waterkant waar de koordontvangers uit het water zouden

komen. De koordontvangers werden met een viertal boten van de genie tot zo'n 15 meter vanaf de waterkant gebracht om vervolgens een duik in het koude water te maken. Binnengehaald en gefeliciteerd door de Regimentscommandant, lkol de Boer, (die inmiddels zelf ook kennis had genomen van de watertemperatuur) konden de fuseliers hun natte kleding wisselen voor een droog pak om het geheel af te sluiten met een receptie in dorpshuis 'Gelre's end'.

Fuseliers in de Maas

De volgende mensen hebben tijdens de beëdiging te Hedel op 7 april 2011 de Eed afgelegd en tevens hun koord ontvangen

Cie	Rang	Vlrs	Naam	PSnr	Eed	Koord
Acie	Sld2	C.D.	Graafland	328214	Eed	Ja
Acie	Sld1	T.R.	van Geffen	316869	Eed	Ja
Acie	Sm	F.	Scheffler	51083		Ja
Acie	Sld1	B.	van Herwaarden	309039	Eed	Ja
Acie	Sld2	R.J.	Ossenblok	320021	Eed	Ja
Acie	Sld2	R.J.M.J.	Wessels	320701	Eed	Ja
Acie	Sld2	S.T.M.	Bunt (v)	314268	Eed	nee
Acie	Sld2	M.W.J.E.	Vriens	324216	Eed	Ja
Bcie	Sld2	A.P.	Geschiere	319773	Eed	Ja
Bcie	Sld1	T.J.F.R.M.	Coense	320086	Eed	nee
Bcie	Sld1	K.	Blom	317989	Eed	Ja
Bcie	Sld1	T.C.T.	Kooman	319026	Eed	Ja
Bcie	Sld1	G.R.A.	Slangen	308905	Eed	Ja

De volgende mensen hebben tijdens de beëdiging te Hedel 7 april 2011 te belofte afgelegd en tevens hun invasiekoord ontvangen

Cie	Rang	Vlrs	Naam	PSnr	Belofte	Koord
Acie	Sld2	B.A.B.	Lagarde	328228	Belofte	Ja
Acie	Sld2	B.	Beekhuizen	326108	Belofte	Ja
Acie	Sld2	B.	Wille	320514	Belofte	Ja
Acie	Sld2	M.	van Splunter	316035	Belofte	Ja
Acie	Sld1	Y.	de Ron	306837	Belofte	Ja
Acie	Sld1	W.P.L.	Manders	320211	Belofte	Ja
Acie	Fus1	D.	Bergman	320120	Belofte	Ja
Acie	Fus1	M.V.	Boot	319745	Belofte	Ja
Acie	Sld2	R.A.G.	Fleurkens	322572	Belofte	Ja
Acie	Kpl1	L.L.J.A.	Geelhoed	310652	Belofte	Ja
Acie	Sld	F.A.	van Velzen	319386	Belofte	Ja
Acie	Sld	S.P.	Spoel	322720	Belofte	Ja
Acie	Sld2	J.J.	Snoeijers	323492	Belofte	Ja
Acie	Sld2	K.	Schoolenberg	321273	Belofte	Ja
Acie	Sld2	J.J.	Duizer	321010	Belofte	Ja
Acie	Sld2	B.F.	Meijer	307195	Belofte	Ja
Acie	Sld2	T.	Hertogs	320216	Belofte	Ja
Acie	Sld2	R.	De Kaper	317600	Belofte	Ja
Acie	Sld2	T.A.H.	Reijnen	321249	Belofte	Ja
Acie	Sld2	M.S.	Visser	321425	Belofte	Ja
Acie	Sld2	L.J.A.	Blom	318302	Belofte	Ja
Acie	Sld2	P.	Onsia	322298	Belofte	Ja
Acie	Sld1	J.M.	Vermaas	308733	Belofte	Ja
Acie	Sld2	K.	Van der Kroef	320220	Belofte	Ja
Bcie	Sld2	S.M.	v. Gorp	320649	Belofte	Ja
Bcie	Sld2	M.	Hovestad	319325	Belofte	Ja
Bcie	Sld2	R.	Romonesco	319367	Belofte	Ja
Bcie	Sld2	L.B.	de Bree	321156	Belofte	Ja
Bcie	Sld2	F.	Schoenmakers	318031	Belofte	Ja
Bcie	Sld2	A.E.	Thoen	310829	Belofte	
Bcie	Sld1	K.R.M.	Lentze	311680	Belofte	Ja
Ccie	Fus1	J.M.	Mulder	328291	Belofte	Ja
Ccie	Fus1	M.J.H.	de Greef	323020	Belofte	Ja

De volgende mensen hebben tijdens de beëdiging te Hedel hun invasiekoord ontvangen

Cie	Rang	Vltrs	Naam	PSnr	Koord
Acie	Sgt	C.J.	van Vuuren	133203	Ja
Acie	Kpl	H.	van Liere	126205	Ja
Acie	Sgt1	G.F.	Alvares	276380	Ja
Acie	Sgt	R.H.J.	van Dijk	122726	Ja
Acie	Kpl	J.H.M.	Schrieder	309817	Ja
Acie	Kpl	J.R.	Tichelaar	227294	Ja
Acie	Elnt	G.P.J.	van Beek	278907	Ja
Acie	Sgt	B.	Vriends	130519	Ja
Acie	Sld1	D.	Bolk	309764	Ja
Acie	Sgt	L.M.B.	Adamzek	289581	Ja
Acie	Sld1	L.	Dingemanse	305721	Ja
Acie	Sld1	A.A.J.	van der Linden	306155	Ja
Bcie	Kpl1	B.	Kohlen	125732	Ja
Bcie	Sgt	B.	Buiteman	133657	Ja
Bcie	Sld1	J.	Seerden	315502	Ja
Bcie	Sld1	R.A.J.	Jedelo	301059	Ja
Bcie	Sgt	S.F.	Hanenberg	283649	Ja
Ccie	Wmr		Brunings	128873	Ja
ststcie	Sgt1	D.H.M.	Heijland	129584	Ja
ststcie	Elnt	N.P.J.M.	van Heur	128016	Ja
ststcie	Sm	R.H.	Wesseling	92786	Ja
ststcie	Fus1	R.M.G.J.	van Driel	293249	Ja
ststcie	Kap	S.	de Wal		Ja

Draaginsigne Gewonden voor sergeant1 Elshout

Sergeant1 Luuk Elshout heeft vanwege een blijvende lichamelijke (gevechts)verwonding het Draaginsigne Gewonden (DIG) ontvangen. Het DIG werd op 9 mei opgespeld door brigadegeneraal Michiel van der Laan tijdens het bataljonsappèl.

De generaal las de mail voor die hij ontving van sgt1 Elshout waarin de groepscommandant beschrijft wat er gebeurde op 20 juli 2009. Op die dag reed de sergeant in Uruzgan met zijn groep op een IED.

Van Volkswagen naar Porsche

INVOERING EN OMSCHOLING CV9035NL BCIE 17 PAINFBAT.

TEKST: PAUL PEETERS, KAPITEIN DER FUSELIERS, COMMANDANT BRAVO-“EAGLE”-COMPAGNIE

Van Volkswagen naar Porsche is een veel gehoord gezegde wanneer mensen kennis maken met het nieuwe infanterie gevechtsvoertuig CV9035NL en daarbij vergelijkingen willen maken met de vertrouwde YPR pantserrups infanterie.

Hoewel dit in de tijdsgeest van de invoering van beide voertuigen in de Nederlandse krijgsmacht, misschien wel een terechte vergelijking is, is er wel degelijk verdergaande vooruitgang geboekt dan het vergelijk tussen een modale arbeidersauto en een luxe bolide.

Elke fuselier gaat elke uitdaging aan!

In de periode van januari 2011 tot en met april 2011, hebben de voertuigbemanningen van de gevechtsvoertuigen gefaseerd per peloton, hun omscholing gevolgd bij het Opleiding- en Trainingscentrum Manoeuvre (OTCMan) te Amersfoort. Deze omscholing duurde voor elk peloton tien weken.

Al snel bleek dat het voertuig CV9035NL van een andere technologische orde is. Meerdere bemanningsleden moesten toegeven dat de eerste twee weken zwaar waren vanwege de vele theoretische, vooral technische, lessen. Bij menig een be kroop het gevoel dat het hen ontbrak aan technische vooropleiding. Maar elke fuselier gaat elke uitdaging aan!

In de vier weken erna kwam steeds vaker de praktijk in beeld en vielen alle puzzelstukken van de opleiding in elkaar. Zo werd er kennis verkregen van de wapensystemen, het zogenoemde voertuig informatiesysteem, het battlefieldinformatiesysteem en de voertuigeigenschappen. Dit alles maakte de voertuigbemanningen met de week enthousiaster waardoor het werken in een CV9035 NL voor hen steeds gemakkelijker werd.

Omscholing na zes weken

Nu de zes weken kennismaking van de verschillende systemen en het voertuig zijn afgerond wordt de omscholing verder gevolgd in het oefenterrein Marnewaard. Hier werd voor de eerste keer geroken aan het tactische optreden. Een belangrijk gegeven

hierbij is het optreden in secties van twee voertuigen. In deze twee weken leerden de voertuigbemanningen beter op elkaar in te spelen en kwam snel de noodzaak naar voren dat een sterke samenwerking van de chauffeur, boordschutter en commandant absoluut bijdraagt aan de kracht van het voertuig.

De derde en laatste week in de Marnewaard werd afgesloten met schieten met het 35mm kanon en coaxiaal mitrailleur. Wanneer alle systemen werken en de bemanning een juiste uitvoering geeft aan hun handelen, schiet het wapensysteem als een spreekwoordelijk scheermes. In precisie termen; “one shot, one kill”.

In de laatste week van de omscholing werd aandacht besteed aan onderhoud. De behandeling van het voertuig is vele malen belangrijker geworden. Niet alleen de bediening zal nauwkeurig moeten worden uitgevoerd. Dit geldt zeker ook voor het onderhoud. Wanneer je goed met het voertuig omgaat zal het jou, net als een luxe bolide, alles geven wanneer je het nodig hebt.

'Even wachten op de vuursteun...'

TEKST: KAP LINCKENS, STOFF LS ART

Is niet nodig wanneer de juiste voorbereidingen worden getroffen. Terwijl de rest van het bataljon druk is met omscholen naar de CV90, zijn de mortieristen en waarnemers dit jaar daarom bezig met het afleggen van alle mogelijke niveautesten. Volgend jaar moet het vuursteunpersoneel gereed zijn om snel en nauwkeurig steun te leveren aan de eerste compagnies- en bataljonsoefeningen met de CV90.

In 2010 is er veel nieuw personeel ingestroomd, waardoor de vuursteun van 17 Painfbat GFPI nu bijna volledig gevuld is. 45 fuseliers en veldartilleristen zijn werkzaam bij een 81 mm mortiergroep, waarnemingsgroep of het vuursteuncoördinatiecentrum.

Veel werk

De mortieristen hebben al veel werk verzet. Er is geen cursus voor stuksbedienaars, de groepscommandant en vuurregelaar van elke 81 mm mortiergroep hebben zelf hun personeel opgeleid. Elk nieuw personeelslid is eerst opgeleid tot munitiewerker. Deze module wordt afgesloten met een certificering tijdens het afvuren van de eerste granaten: een bijzonder moment. Hierna volgden de opleiding tot richter en uiteindelijk zelfs tot stukscommandant.

Mijlpaal

Gedurende de schietserie in Munster Sud in februari is de eerste mijlpaal bereikt: al het nieuwe personeel is functie-opgeleid. Daarmee is het opleiden en trainen echter nog lang niet gereed. Vooral het richten van een mortier is iets dat altijd nauwkeuriger en sneller kan. Wanneer aan het einde van het jaar de groepstesten worden afgelegd, moeten de richters aan nog strengere eisen voldoen. Daarom wordt er vrijwel wekelijks geoefend in competitievorm. Alle mortieristen van het bataljon voeren een onderlinge strijd om beste richter te worden. In deze richterscompetitie worden nu al steeds snellere tijden neergezet.

Tweede schietserie

Ten tijde van dit schrijven staat alweer de tweede schietserie, en daarmee de volgende mijlpaal, voor de deur. Alle mortierstukken van 17 Painfbat GFPI zullen de stukstest afleggen en beoordeeld worden

Waarnemers Bcie tijdens schietoefening Munster Sud in februari.

door externe instructeurs. Tijdens de test moeten stuksbedieningen zonder tussenkomst van het groepskader zelf hun mortier in stelling brengen en onder eigen waarneming een doel bevuren. Snelheid en nauwkeurigheid zijn de doorslaggevende factoren. Na veelvuldig oefenen hebben we er alle vertrouwen in dat elk doel zal worden uitgeschakeld.

De waarnemers hebben 14 gelegenheidswaarnemers opgeleid en dat worden er zeker nog meer. Hierdoor kan volgend jaar elk peloton in noodgevallen zelf vuursteun aanvragen. Omdat het aanvragen van vuursteun een hele verantwoordelijkheid is, legt elke gelegenheidswaarnemer na zijn opleiding een test af in de waarnemerstrainer onder toezicht oog van het vuursteuncoördinatiecentrum.

Net als de mortieristen zijn de waarnemers in opwerking naar hun groepstest. In augustus zullen zij tijdens een schietoefening alle facetten van hun optreden moeten laten zien. Alle inzetmogelijkheden van de high-tech Fennek zullen aan bod komen, maar vooral ook het optreden te voet met niet meer ter beschikking dan kaart en kijker. Eén van de moeilijkste onderdelen van de test is om binnen één minuut met deze beperkte hulpmiddelen een doelcoördinaat te bepalen en een vuuraanvraag te verzenden... Vuursteun laat niet op zich wachten.

NIEUWS VAN HET VIERDE BATALJON GRPI

Garderegiment

1946-1950
Reünie Commissie
4e Bataljon

Reünie Comité 4e Bataljon Garde Regiment Prinses Irene

Voorzitter: J.K. Kerssemakers, F.J.Thielpark 131, 5707 BZ Helmond,

Tel 0492 - 524366, juan111@hetnet.nl

Secr./Penm.: Th.J. van Alst, Nic. Beetsstraat 29, 6901 LW Zevenaar,

Tel. 0316 – 524002, e-mail: t.alst@upcmail.nl.

Kazernecontact: J.T.J. Beckers, Mgr. De Haasstraat 27, 5521 TA Eersel,

Tel. 0497 – 513218, e-mail jtj.beckers@kpnplanet.nl

Lid: M.W. Knoll, Achter de Raaf 69, 4102 DD Culemborg, Tel. 0345 – 520853

Lid: B. Petersen, Van Pallanddreef 20, 4101 KC Culemborg, Tel. 0345 – 520887

Tabinta – deel 2

Na afscheid van de directie te hebben genomen, vertrokken wij de volgende morgen uit New York, in konvooi varende en onder aanvoering van het Amerikaanse slagschip Arkansas. Ook werden nog andere schepen aan het konvooi toegevoegd. o.a. het bekende Franse schip de Pasteur met bestemming Glasgow. We kwamen na eentonige en vermoeiende vaart op 6 oktober aan met 3.640 man Amerikaanse troepen. De eigen bemanning bestond uit 292 man, w.o. 31 officieren.

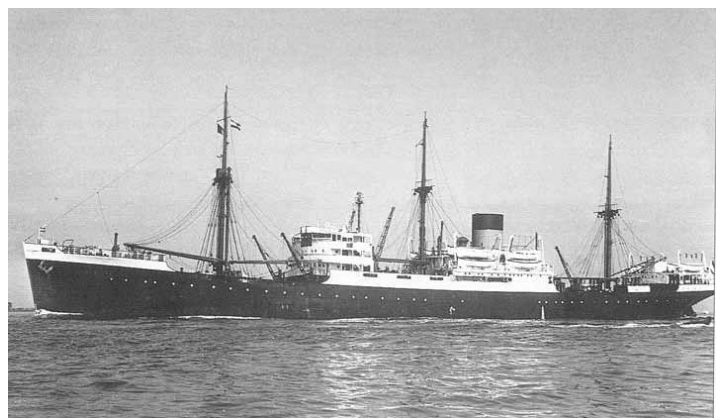
Omdat dit hele verhaal eigenlijk over het m.s. Tabinta gaat, en kapitein Hettema nu gezagvoerder van de Marnix is geworden, beëindigt hier zijn verhaal, maar ik wil toch even melden dat de “Marnix” in oktober 1943 op de Middellandse Zee getorpedeerd is en is vergaan. De bemanning en passagiers zijn gered.

Zoals beschreven is kapitein J. Drent de opvolger op het m.s. Tabinta, en volgt nu zijn verhaal over het verdere verloop van zijn commando van dit schip

Reisschema

1 oktober 1942 vaart het m.s. Tabinta in konvooi vanuit San Francisco naar Brisbane,
31 januari vertrek zelfstandig (niet in konvooi) naar Espiritu Santo in Brazilië (bijna alle volgende reizen zijn zelfstandig),

25 okt 1943 vertrek naar Noumea (New Caledonea),
30 oktober vertrek naar Suva – aankomst 2 nov,
2 november vertrek naar San Francisco – aankomst 18 nov,
11 december vertrek naar Honolulu – aank 20 dec,
25 dec. vertrek naar San Francisco – aank. 2 jan 1944,
18 febr. 1944 vertrek naar Milne Bay (New Guinea),
17 maart vertrek naar Buna – aank. 18 maart
18 maart vertrek naar Langemak Bay aank. 20 maart
26 maart vertrek naar Milne Bay, aank. 28 april –
1 april vertrek naar San Francisco, aank. 23 april

M.r. Tabinta in vredeestijd.

8 mei vertrek naar Morobe, aank. 27 mei
 29 mei vertrek naar Langemak Bay, aank. 6 juni
 7 juni vertrek naar Milne Bay, aank. 9 juni
 1 juli vertrek naar San Francisco, maar aank. te Langemak Bay 21 juli
 21 juli vertrek naar Hollandia, aank. 25 juli
 24 aug. vertrek naar San Francisco, aank. 12 sept.
 5 okt. vertrek naar – onbekend
 8 nov. vertrek uit Hollandia voor verschillende acties in de Pacific, konvooivaarten op de commodore plaats tussen 12 Amerikaanse ammunitieschepen
 14 jan. 1945 vertrek van naar Pearl Harbor, aank. 18 maart Eniwetok
 19 maart vertrek naar Saipan, aank. 23 maart
 28 maart vertrek naar Port Townsend,
 9 mei vertrek vanaf Pearl Harbor, aank. Eniwetok 16 mei
 20 mei vertrek naar Ulithi, aank. 25 mei
 12 juni vertrek naar Okinawa, aank. 17 juni
 28 juni vertrek naar Saipan, aank. 4 juli
 14 juli aank. Pearl Harbor, op 22 juli te Okinawa, einde van 82 dagen bloedige gevechten

Opmerkelijk is dat het m.s. Tabinta meestal alleen voer en niet in konvooi, dus ook altijd “volle kracht”. Ook moet vermeld worden dat dit schip US Mariniers aanvoerde voor de verovering van Okinawa, Tarawa, Eniwetok etc. De bemanning heeft dit allemaal van dichtbij meegemaakt hetgeen wel heftig was. Er bestaan foto's dat de mariniers via de klimnetten overstappen in de landingsboten.

Na de oorlog

Na de oorlog heeft het schip nog enkele reizen gemaakt in B.N.K. verband (Bezits-vordering Nederlandse Koopvaardij) en in maart 1946 weer wordt opgeleverd aan de Maatschappij Nederland. Van de 55 reizen die de Tabinta na de oorlog voor de Maatschappij heeft gemaakt, waren dat in het begin vooral time-charters voor de Nederlandse regering naar Indonesië, en ook vermeld moet worden dat het 4e Bataljon Garderegiment Prinses Irene op 4 juni 1947 aan boord kwam van het ms Tabinta om na 23 dagen op 28 juni aan te komen op de rede van Semarang (op de Indische Oceaan wordt een nieuwe zuiger in de hoofd-motor geplaatst)
 Ook waren er vele emigranten-reizen naar Canada.

De laatste reis

De laatste reis van de Tabinta begon bij een eiland, dat was bij een driesprong van de rivieren Eufraat, Tigris en Shatt al Arab. Op 8 maart 1961, om 7 uur

Inspectie na de verbouwing tot troepentransportschip

des morgens werd begonnen met het laden van dadels op de rivier Shatt al Arab.

In totaal werd op deze charter-reis 9100 ton dadels vervoerd met bestemming Hsingkang in de Chinese Volksrepubliek. Dat laden duurde 12 dagen, op 21 maart werd vertrokken via Ras Tanura en Singapore gevaren, en op 14 april het anker viel op de rede van Hsingkang, schepen die met graan waren geladen hadden voorrang bij het lossen, op 28 april begon het lossen van de Tabinta en duurde tot 9 mei. Nog eenmaal koos toen de Tabinta zee om op 13 mei 1961 in Hongkong te arriveren.

Op de boeien aldaar werd het Gyrokompas, het moederkompas en de radio installatie gedemonstreerd, de nog aanwezige olie in een lichter gepompt, en beide stuurwielen werden als geschenk dankbaar door de gezagvoerder in ontvangst genomen.

Uit het rapport van de gezagvoerder nemen wij de laatste regels over:

“Op donderdagmorgen 18 mei kregen we een telegram, dat het schip overgedragen kon worden, om 11,40 uur kwamen de koper en de agent aan boord en om 12.00 uur droegen wij het schip over, we verlieten de Tabinta om 12.20 uur

Hoe het verder ging

Wat er verder is gebeurd met deze telg van de “T – familie, die in 1930 voor het eerst in haar element gleed, kunnen we alleen nog raden. We weten alleen dat afbreken zoveel sneller gaat dan opbou-

wen, dus ook van deze eens trotse vertegenwoordigster van de Maatschappij Nederland, zal spoedig niets meer over zijn. Vervoerde de Tabinta op haar laatste reis een zeer ongevaarlijke lading, in de 2e wereldoorlog is dat wel eens anders geweest. Misschien is het het vermelden waard dat de Tabinta ook heeft deelgenomen aan het Nederlandse konvooi over de Pacific, dat onder de leiding stond van kapitein Potjer van de Marnix van St. Aldegonde

Kolonel bd Ton Herbrink reikt koorden uit in Normandier in 2010.

Vaandeldrager adjudant Cor van der Krieken. Deze foto met veel symboliek is gebruikt bij de omslag van het boek.

Uit het nieuwe regimentsboek

Op 14 maart 2011 worden de eerste vier CV90's aangeboden aan 17 painfbat GFPI. Kapitein Helga van Stratum – Meindertsma, de eerste vrouwelijke regimentskapitein, tijdens de ceremonie met de oude vertrouwde YPR's op de achtergrond.

Reüniecommissie 5-GRPI

Tijdelijk contactpersoon: W.G. (Wim) ter Horst, Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen
wg.terhorst@upcmail.com

Vervolg uit het dagboek van F.J. Mulder

19 december – 21 december 1948

Van Ladang Padi naar Singkarak.

Mustangs P-51 van de vliegbasis Medan ondersteunen de aanval samen met de artillerie. Het is 4.00 uur in de morgen en een enorme drukte heerst er in en rondom Ladang Padi.

Met kloppend hart is alles voorbereid, de maan schijnt helder en de paden zijn goed zichtbaar. De 3-inch zware mortieren gaan mee en de zware mitrailleurs (vickers) worden met paarden vervoerd. We moeten 400 m. klimmen en dood moe komen we aan de Status-quolijn. De lichtjes van Padang knippen ons een laatste afscheidsgroet toe en vol spanning wachten we op het uur "U".

Gevechten

Om 6.30 uur geeft de artillerie een inleidende beschieting op een kampong 5 km over de demarcatielijn heen, dessa Air Sira. Het tweede salvo slaat in de bergen naast ons in. Het artilleriestuk had bijgesteld moeten worden na het eerste schot. De eerste troepen komen in beweging en voor een tweede keer na Pondok kunnen we echt vijandelijk vuur verwachten. Nog voor de Status-quolijn wordt onze compagnies sergeant-majoor aan het been gewond en moet worden afgevoerd. Het verloop van het gevecht en de voortgang zijn traag. Over de eerste kilometer doen we een uur, wat wellicht toch te wijten is aan de schrik. Als eerste verkenners loop ik voorop in de berm, aan de andere kant van de weg, mijn maat als tweede verkenners. Op ons reageert het peloton als er iets misgaat in het voorterrein. Vaak worden we door onze jongens aangespoord dat we moeten voortmaken om vóór de avond zeker Loeboek Selassih, 14 km van de demarcatielijn verwijderd, kunnen bereiken en daarna moeten we nog

verder. Achter ons ruimt de Genie mijnen op en zorgt dat bruggen hersteld worden, hetgeen snel moet geschieden, wil het rijdend konvooi van de Panters en de Stoottroepen morgen doorstoten naar Fort de Kock. Sommige af te leggen stukken weg verlopen traag; hier en daar wat snipervuur. Voor de verbindingen met Padang zorgt een Piperclub in de lucht, waarvoor de troepen op de grond dankbaar zijn. Zelfs een oorlogsfotograaf is mee opgetrokken. Veel bommen worden onschadelijk gemaakt en je moet oppassen voor struikeldraden en ander tuig.

Loeboek Selassih

Tegen de avond bereiken we Loeboek Selassih in een druilerige regen. In deze dessa wordt nog veel tegenstand geboden door de TNI. We krijgen van alle kanten uit de beboste hellingen vuur. Na een grondige zuivering kunnen we het dorp voor enige tijd, met gewapende rust, betrekken. Een binnenstormende inlander wordt neergeschoten. Deze nacht is het op wacht uitkijken geblazen. Op deze zelfde dag bezetten militairen van de "Zwemploeg" per Catalina de bruggen aan het meer van Singkarak. Bij de reeds voorspelde schijnaanval bij de Tapakis nabij Loeboek Aloeng worden tien man van de TNI-wacht (PK) overvallen en sneuvelen. In deze onrustige nacht worden bruggen hersteld, valkuilen gedicht en bomen geruimd vanaf de demarcatielijn tot hier. Mijn morgenontbijt op 20 december bestaat uit gekookt regenwater van een zinken dank en een ge-roosterde kip; half etende moet ik het voorterrein alweer in op patrouille. Een gevangen genomen benedeider gaat mee als gids. Hij wijst ons een brug aan, waar een mitrailleur van de TNI moet staan. We stormen voorwaarts, doch geen vijand te bekennen. De post is al lang geleden verlaten. Als we de brug gepasseerd zijn, horen we geronk en daar

komt de gemotoriseerde colonne, een paar kilometer lang, aangereden. Met deze voertuigen zullen we verder rijden naar Solok (ongeveer 40 km.).

6 gesneuvelden

Terwijl pioniers een mijn ruimen, sneuvelen twee jongens door kogels uit een mitrailleur van de TNI, die er dan toch was, doch nu een eind verderop stond. De kantine- en radiowagen zitten ook in het konvooi. Enige keren moeten we stoppen en in dekking gaan, vanwege vijandelijk vuur, dat eerst uitgeschakeld moet worden, voordat we verder kunnen. Pamfletten voor de bevolking waarin staat dat men rustig moet blijven, dwarrelen rond. Achter me hoor ik zeggen dat er op de eerste actiedag zes gesneuvelden te betreuren zijn, en Djocja gevallen is. De bergen laten we nu snel achter ons en we komen in de prachtige laagvlakte van Solok, rijk aan rijstvelden en kampongs met zijn Menang-karbouwse woningen. De tegenstand neemt af. Hier en daar zie je een oude man, die niet te vertrouwen is, voor een huis staan. De "verschroeide aarde politiek" is hier niet te bekennen. Tegen de middag op 20 december terwijl mijn maag knort van de honger, wordt Solok bereikt, waar de 4e compagnie alles zuivert, wat één uur in beslag neemt. Als we één man over de Sawah zien rennen, gaan 100 man van ons schieten. De man wordt niet geraakt, maar van onze kant was dat wel munitieverspilling. Straks heb je willicht je patronen nodig voor de echte vijand, die je tegenkomt! De colonne beweegt zich in de regen verder naar ons einddoel: het meer van Singkarak. Langs de weg passeren we een in brand geschoten auto en in de verte gaan lichtsignalen omhoog ten teken dat we contact gemaakt hebben met de eerste landingscommando's van de brug bij Soumani. Na een tijdje gaat er gejuich op als we onze maten zonder klee-

scheuren weer ontmoeten. Rondom de brug zijn ruime schootsvelden weggekapt. Het eerste peloton van onze compagnie krijgt hier zijn detachement, terwijl de rest doorgaat naar onze eigen post, het meer. Ons bivak ligt pal aan het water. Een oud opleidingskamp van de MP van de TNI. De bevolking is op de vlucht geslagen.

Resume

We stappen uit bij Singkarak, terwijl het 3e peloton door moet gaan langs het meer naar boven toe met als einddoel Moeko-Moeko, waar een verkeers- en een spoorbrug over de Ombilin liggen. De laatste groep van de landingscommando's hebben deze bruggen bezet. De 3e compagnie gaat daarna door tot Padang-Pandjang en de Stoters zetten hun opmars voort naar Boekit Tinggi. Zo sluiten we deze spannende actie af zonder persoonlijke verliezen in het peloton en starten we met een periode, waarin zuivering van het terrein voorop moet staan, rondom dit schone meer van Midden-Sumatra. Resumé van deze actie:

Eerste dag: Eerste compagnie Irene lopend 14 km opgerukt van Ladang Padi via Air Sira naar Loeboek Selassih.

Tweede dag: Met Pantser doorgestoten naar het meer van Singkarak, 41 km.

Derde dag: Stoters door naar Boekit Tinggi.

Bezetting: 4e compagnie Irene bezet Solok en Loeboek Selassih; 3e compagnie Irene bezet Padang-Pandjang; 1e compagnie Irene bezet Soumani, Singkarak, Moeko-Moeko en de stoottroepen gaan door naar Boekit Tinggi - Fort de Kock. Obstakels: Snipervuur, bommen, mijnen en zes vernielde bruggen.

Burgers: gevlucht.

Afstanden: Padang - Fort de Kock: 105 km.

S – Ireentje

Reüniecomité

Het reüniecomité van het 6e Bataljon Garde Regiment Prinses Irene wordt gevormd door:
Voorzitter: Harry Vleeming, St. Willebrorduslaan 8, 6931 ES Westervoort,
tel. 026-3118271.

Secr/Penn: Frans Sturm, Adr. v/d Horststraat 28, 1065 GX Amsterdam,
tel. 020-6171262. Email: f.sturm@kpnplanet.nl

Piet Peters, Kasteelsepad 7, 6686 EX Doornenburg, tel. 0481-423410.

Postbank: 755584848 ten name van F. Sturm Adr. v/d Horststraat 28, 1065 GX
Amsterdam

Het trio Reüniecomité

TEKST: HARRY VLEEMING

Zoals bekend, heeft Jan Elbers op medisch advies zijn werkzaamheden voor het reüniecomité op 5 februari 2011 beëindigd. Tijdens de vergadering van voornoemd comité op 9 februari 2011 werd Jan hartelijk bedankt voor het vele werk dat hij gedurende een aantal jaren belangeloos voor het reüniecomité en het bataljon heeft verricht. Het ligt in de bedoeling, dat het huidige drietal namelijk Harry, Piet en Frans de reüniecomité werkzaamheden van het 6e Bataljon voorlopig zullen voortzetten.

In de wandelgangen gaan alweer stemmen op om voor het jaar 2012 een gezamenlijke reünie voor de vier bataljons te houden. Uit een oogpunt van kostenbesparing is zo'n bijeenkomst voor het regiment alsmede voor de totale organisatie wel aantrekkelijk. Het bevordert eventueel de sfeer en zorgt tevens voor een goede opkomst van deelnemende veteranen. Mocht onder de 6e Bataljonlezers van de "Vaandeldrager" eventueel behoefte bestaan aan meer nieuwsgaring, dan vernemen wij dat gaarne. In de rubriek Sireentje Reüniecomité kunt u ons adres en telefoonnummer vinden.

Uw reactie en mogelijke steun zal ons als getrouwe Tachtigers enorm verblijden! Een door u geschreven artikel - ontwerp – b.v. over onze Tropentijd of het thuisfront, voor plaatsing in het blad "de Vaandeldrager" is vanzelfsprekend van harte welkom. Wie geeft gehoor aan deze oproep? Ik wens u veel succes.

Herziening adressen bestand 6e Bataljon

TEKST: HARRY VLEEMING

In de maand maart 2011 zijn 162 brieven aan de Sobats verzonden voor controle op een nauwkeurig en juist aan te houden adressenbestand.

Tevens werd verzocht om 12 euro voor het regimentsblad de Vaandeldrager over te maken.

(tijdvak januari tot en met december 2011).

Van de aangeschreven sobats heeft 60% hierop gereageerd, doch 40% gaf taal noch teken!

Voor genoemde 40% groep houdt zulks echter wel in dat toezending van een Vaandeldrager hierdoor komt te vervallen.

Een vriendelijk verzoek aan u allen:

"Indien zich er een wijziging in het adres voordoet, dan gaarne het reüniecomité 6e bataljon hiervan tijdig op de hoogte stellen."

In de praktijk komt het helaas voor dat wij de Vaandeldrager zenden aan de heer ••••••••, doch dan blijkt dat de betrokkene helaas overleden is, hetgeen wij niet wisten.

Dit is voor de nabestaanden zeer onaangenaam en voor het reüniecomité eveneens.

Laten we voortaan samen op onze hoede zijn om dit omschreven ongerief te voorkomen!

Prins Jamie met oudstrijders van de voormalige Kon. Ned. Brigade Prinses Irene, 14 mei 2011.